ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 6.7.2007
COM(2007) 387 τελικό

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την υπογραφή της Σύμβασης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Ισλανδίας, του Βασιλείου της Νορβηγίας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, καθώς και του Βασιλείου της Δανίας για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. Πολιτικό και νομικό ιστορικό

Στις 16 Σεπτεμβρίου 1988, τα κράτη μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υπέγραψαν με τη Δημοκρατία της Ισλανδίας, το Βασίλειο της Νορβηγίας και την Ελβετική Συνομοσπονδία τη Σύμβαση του Λουγκάνο για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Με την εν λόγω σύμβαση, η οποία είναι γνωστή ως «Σύμβαση του Λουγκάνο», επεκτάθηκε σε ορισμένα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών η εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης των Βρυξελλών του 1968, που αφορούσε τα ίδια θέματα και είχε συναφθεί μεταξύ των κρατών μελών της ΕΚ.

Οι διαπραγματεύσεις για την αναθεώρηση των συμβάσεων των Βρυξελλών του 1968 και του Λουγκάνο του 1988 διεξήχθησαν κατά την περίοδο 1998-1999 στο πλαίσιο ειδικής για τον σκοπό αυτό ομάδας εργασίας, στην οποία συμμετείχαν επιπλέον η Ελβετία, η Νορβηγία και η Ισλανδία. Οι διαπραγματεύσεις αυτές οδήγησαν στην υιοθέτηση του κειμένου ενός σχεδίου σύμβασης, που είχε καταρτισθεί από την ομάδα εργασίας. Το εν λόγω κείμενο εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στις 27 και 28 Μαΐου 1999 (JUSTCIV 60 της 30ής Απριλίου 1999).

Μετά τη θέση σε ισχύ της συνθήκης του Άμστερνταμ την 1η Μαΐου 1999, τα θέματα που ρυθμίζονταν από τη σύμβαση των Βρυξελλών του 1968 υπάγονται πλέον στην αρμοδιότητα της Κοινότητας κατ' εφαρμογή του άρθρου 61 στοιχείο γ) και του άρθρου 65 της συνθήκης ΕΚ. Ως αποτέλεσμα της εξέλιξης αυτής, η σύμβαση των Βρυξελλών του 1968 μετατράπηκε σε κανονισμό, συγκεκριμένα δε στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Με την ίδια ευκαιρία, οι διατάξεις της σύμβασης των Βρυξελλών εκσυγχρονίστηκαν, και το σύστημα αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων κατέστη λιγότερο χρονοβόρο και πιο αποτελεσματικό.

Λαμβανομένης υπόψη της παράλληλης λειτουργίας των καθεστώτων «των Βρυξελλών» (ΕΚ) και του «Λουγκάνο» για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, η σύμβαση του Λουγκάνο του 1988 χρήζει προσαρμογής ούτως ώστε να αντικατοπτρίζει τη μετεξέλιξη του καθεστώτος «των Βρυξελλών». Ειδικότερα, επιβάλλεται να ευθυγραμμισθεί το σύστημα αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων, κατά τρόπον ώστε να επιτευχθεί ο ίδιος βαθμός κυκλοφορίας των δικαστικών αποφάσεων με τα οικεία κράτη της ΕΖΕΣ.

Η Επιτροπή υπέβαλε στις 22 Μαρτίου 2002 σύσταση για την έκδοση απόφασης του Συμβουλίου προκειμένου να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να αρχίσει διαπραγματεύσεις με σκοπό τη θέσπιση σύμβασης μεταξύ της Κοινότητας και, βάσει του πρωτοκόλλου περί της θέσης της, της Δανίας, αφενός, και της Ισλανδίας, της Νορβηγίας, της Ελβετίας και της Πολωνίας, αφετέρου, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, προς αντικατάσταση της σύμβασης του Λουγκάνο της 16ης Σεπτεμβρίου 1988 (SEC(2002) 298 τελικό).

Κατά τη συνεδρίασή του στις 14 και 15 Οκτωβρίου 2002, το Συμβούλιο εξέδωσε διαπραγματευτικές οδηγίες για την παροχή εξουσιοδότησης στην Επιτροπή να αρχίσει διαπραγματεύσεις με σκοπό τη σύναψη νέας σύμβασης του Λουγκάνο.

Κατά τη συνεδρίασή του στις 27-28 Φεβρουαρίου 2003, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο να γνωμοδοτήσει σχετικά με το ερώτημα κατά πόσον η

σύναψη της νέας σύμβασης του Λουγκάνο υπάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας ή άπτεται αρμοδιότητας η οποία ασκείται από κοινού από την Κοινότητα και τα κράτη μέλη. Στη γνώμη 1/03 της 7ης Φεβρουαρίου 2006, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο απεφάνθη ότι η σύναψη της νέας σύμβασης του Λουγκάνο εμπίπτει εξ ολοκλήρου στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας.

Μετά τη γνωμοδότηση του Δικαστηρίου, οι διαπραγματεύσεις άρχισαν εκ νέου και ολοκληρώθηκαν στις Βρυξέλλες στις 28 Μαρτίου 2007.

Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία δεν συμμετέχει στον Τίτλο IV της συνθήκης. Συνεπώς, οι κοινοτικές πράξεις που εκδίδονται, μεταξύ άλλων, στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις δεν έχουν δεσμευτική ισχύ ούτε εφαρμόζονται στη Δανία. Επομένως, η Δανία συμμετέχει εν προκειμένω στη νέα σύμβαση του Λουγκάνο ως συμβαλλόμενο μέρος και όχι ως κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Μεταξύ των υπολοίπων κρατών μελών της ΕΚ και του Βασιλείου της Δανίας, οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 θα ισχύουν από 1ης Ιουλίου 2007, κατ' εφαρμογή της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου της Δανίας για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπεγράφη στις Βρυξέλλες στις 19 Οκτωβρίου 2005.

2. Αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων

Η Επιτροπή διεξήγαγε διαπραγματεύσεις με αντικείμενο τη νέα σύμβαση του Λουγκάνο σύμφωνα με τις διαπραγματευτικές οδηγίες του Συμβουλίου και σε συντονισμό με την ειδική επιτροπή που διορίστηκε από το Συμβούλιο για να συνδράμει την Επιτροπή κατά τις διαπραγματεύσεις.

Κατά συνέπεια, η σύμβαση, μεταξύ άλλων:

- Ευθυγραμμίζει γενικά το κείμενο της σύμβασης με το κείμενο του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001, τόσο σε σχέση με τους κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας όσο και σε σχέση με την αναγνώριση και την εκτέλεση, με την επιφύλαξη ορισμένων ήσσονος σημασίας τροποποιήσεων και αποσαφηνίσεων. Σε ό,τι αφορά μία από τις τροποποιήσεις αυτές, σχετικής με το άρθρο 22 παράγραφος 4 της σύμβασης, η ΕΚ πρόκειται να προβεί κατά τον χρόνο κύρωσης της σύμβασης σε δήλωση ότι προτίθεται να αποσαφηνίσει το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 22 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου με στόχο την ενσωμάτωση της συναφούς νομολογίας του ΔΕΚ όσον αφορά τις διαδικασίες που σχετίζονται με την καταχώρηση ή την ισχύ δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, ούτως ώστε να επιτευχθεί η ευθυγράμμισή του άρθρου 22 παράγραφος 4 της σύμβασης με την υπόψη νομολογία. Στο πλαίσιο αυτό, θα γίνεται αναφορά στη μελέτη της οποίας η εκπόνηση δρομολογήθηκε από την Επιτροπή με αντικείμενο την αξιολόγηση της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001.

- Προσαρμόζει το κείμενο της σύμβασης έτσι ώστε να ανταποκρίνεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας να συνάψει τη νέα σύμβαση του Λουγκάνο.

- Προσαρμόζει το κείμενο έτσι ώστε να ανταποκρίνεται στο ειδικό καθεστώς της Δανίας.

- Καθιερώνει σύστημα παράλληλης εφαρμογής της σύμβασης του Λουγκάνο και του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001, παρόμοιο με το σύστημα που καθορίζεται στο άρθρο 54β της σύμβασης του Λουγκάνο του 1988.

- Επιτρέπει στα συμβαλλόμενα μέρη, βάσει του άρθρου 67, να διατηρούν σε ισχύ και να συνάπτουν διεθνείς συμφωνίες σχετικά με ειδικά θέματα και ορίζει εν προκειμένω ότι μία δικαστική απόφαση που έχει εκδοθεί επί τη βάσει μιας τέτοιας συμφωνίας είναι δυνατό να υπόκειται σε επιπλέον λόγους άρνησης της αναγνώρισης και εκτέλεσης σε κράτος μέλος της ΕΚ σε περίπτωση που ο εναγόμενος έχει την κατοικία του σε οποιοδήποτε από τα κράτη μέλη της ΕΚ.

- Καθορίζει, στο άρθρο 68, τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες τα συμβαλλόμενα μέρη δύνανται να διατηρούν σε ισχύ και να συνάπτουν διεθνείς συμφωνίες με τρίτα κράτη οι οποίες εμποδίζουν την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων των δικαστηρίων των κρατών που υπόκεινται στη σύμβαση κατά εναγομένου που έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του σε τρίτο κράτος οσάκις η απόφαση μπορεί να στηριχθεί μόνο σε κατ' εξαίρεση λόγο θεμελίωσης διεθνούς δικαιοδοσίας.

- Προβλέπει τη δυνατότητα επέκτασης της εφαρμογής της νέας σύμβασης σε ορισμένα μη ευρωπαϊκά εδάφη τα οποία αποτελούν τμήμα της επικράτειας των κρατών μελών ή για τις εξωτερικές σχέσεις των οποίων φέρουν την ευθύνη κράτη μέλη, προκειμένου να διατηρηθεί η ιστορική γεωγραφική κάλυψη της εφαρμογής των συμβάσεων των Βρυξελλών του 1968 και του Λουγκάνο του 1988. Σε περίπτωση που υπάρξει τέτοια επέκταση, σε ό,τι αφορά τις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των εν λόγω μη ευρωπαϊκών εδαφών, η νέα σύμβαση θα αντικαταστήσει τη σύμβαση των Βρυξελλών του 1968.

- Θα αντικαταστήσει τη σύμβαση του Λουγκάνο του 1988, με την επιφύλαξη των μεταβατικών διατάξεων.

3. Συμπεράσματα

Με βάση τη θετική έκβαση των διαπραγματεύσεων, η Επιτροπή συνιστά στο Συμβούλιο να εκδώσει απόφαση σχετικά με την υπογραφή της Σύμβασης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Ισλανδίας, του Βασιλείου της Νορβηγίας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, καθώς και του Βασιλείου της Δανίας για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την υπογραφή της Σύμβασης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Ισλανδίας, του Βασιλείου της Νορβηγίας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, καθώς και του Βασιλείου της Δανίας για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ιδίως δε το άρθρο 61 στοιχείο γ) σε συνδυασμό με την πρώτη υποπαράγραφο του άρθρου 300 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής[1],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στις 16 Σεπτεμβρίου 1988, τα κράτη μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υπέγραψαν διεθνή συμφωνία με τη Δημοκρατία της Ισλανδίας, το Βασίλειο της Νορβηγίας και την Ελβετική Συνομοσπονδία για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις («σύμβαση του Λουγκάνο)[2], με την οποία επεκτάθηκε στην Ισλανδία, τη Νορβηγία και την Ελβετία η εφαρμογή των διατάξεων της σύμβασης των Βρυξελλών της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, που κάλυπτε τα ίδια θέματα («σύμβαση των Βρυξελλών»)[3].

(2) Οι διαπραγματεύσεις για την αναθεώρηση των συμβάσεων των Βρυξελλών του 1968 και του Λουγκάνο του 1988 διεξήχθησαν κατά την περίοδο 1998-1999 στο πλαίσιο ειδικής για τον σκοπό αυτό ομάδας εργασίας, στην οποία συμμετείχαν επιπλέον η Ελβετία, η Νορβηγία και η Ισλανδία. Οι διαπραγματεύσεις αυτές οδήγησαν στην υιοθέτηση του κειμένου ενός σχεδίου σύμβασης, που είχε καταρτισθεί από την ομάδα εργασίας και το οποίο εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στις 27 και 28 Μαΐου 1999.

(3) Οι διατάξεις της σύμβασης των Βρυξελλών εκσυγχρονίστηκαν, και το σύστημα αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων κατέστη λιγότερο χρονοβόρο και πιο αποτελεσματικό με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

(4) Λαμβανομένης υπόψη της παράλληλης λειτουργίας των καθεστώτων των συμβάσεων των Βρυξελλών και του Λουγκάνο για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και

---

1 ΕΕ C , σ. .
2 ΕΕ L 319, 25.11.1988, σ. 9
3 ΕΕ L 299, 31.12.1972, σ. 32 (κωδικοποιημένη έκδοση).

εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, οι διατάξεις της σύμβασης του Λουγκάνο πρέπει να ευθυγραμμισθούν με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001, κατά τρόπον ώστε να επιτευχθεί ο ίδιος βαθμός κυκλοφορίας των δικαστικών αποφάσεων με τα οικεία κράτη της ΕΖΕΣ.

(5) Σύμφωνα με το πρωτόκολλο για τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση («συνθήκη ΕΕ») και τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας («συνθήκη ΕΚ»), η Δανία δεν συμμετέχει στον Τίτλο IV της συνθήκης ΕΚ. Για να είναι εφαρμοστέες ως προς τη Δανία οι διατάξεις της σύμβασης του Λουγκάνο, η Δανία πρέπει να συμμετάσχει ως συμβαλλόμενο μέρος σε νέα σύμβαση που θα καλύπτει τα ίδια θέματα.

(6) Με απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2002, το Συμβούλιο εξουσιοδότησε την Επιτροπή να διεξαγάγει διαπραγματεύσεις με σκοπό τη σύναψη σύμβασης μεταξύ της Κοινότητας και, βάσει του πρωτοκόλλου περί της θέσης της, της Δανίας, αφενός, και της Ισλανδίας, της Νορβηγίας, της Πολωνίας και της Ελβετίας, αφετέρου, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

(7) Η Επιτροπή διεξήγαγε διαπραγματεύσεις, εξ ονόματος της Κοινότητας, με αντικείμενο μια τέτοια σύμβαση με τη Δημοκρατία της Ισλανδίας, το Βασίλειο της Νορβηγίας, την Ελβετική Συνομοσπονδία και το Βασίλειο της Δανίας.

(8) Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία, κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, που προσαρτάται στη συνθήκη ΕΕ και στη συνθήκη ΕΚ, συμμετέχουν στην έκδοση και εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

(9) Δυνάμει των άρθρων 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

(10) Ενδείκνυται να υπογραφεί η σύμβαση, η οποία μονογραφήθηκε στις Βρυξέλλες στις 28 Μαρτίου 2007.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Η σύμβαση μεταξύ της Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Ισλανδίας, του Βασιλείου της Νορβηγίας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφενός, και του Βασιλείου της Δανίας, με βάση το πρωτόκολλο περί της θέσης του, αφετέρου, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, προς αντικατάσταση της σύμβασης του Λουγκάνο της 16ης Σεπτεμβρίου 1988, εγκρίνεται εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, με την επιφύλαξη της σύναψης της εν λόγω σύμβασης.

Το κείμενο της σύμβασης επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 2

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου εξουσιοδοτείται να ορίσει το πρόσωπο ή τα πρόσωπα που θα διαπραγματευτούν, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τη σύμβαση μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Ισλανδίας, του Βασιλείου της Νορβηγίας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, καθώς και του Βασιλείου της Δανίας για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΣΥΜΒΑΣΗ

για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

έγινε στο Λουγκάνο στις ...

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΜΒΑΣΗ,

ΜΕΡΙΜΝΩΝΤΑΣ για την ενίσχυση στο έδαφός τους της έννομης προστασίας των προσώπων που είναι εγκατεστημένα σε αυτό,

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ ότι είναι αναγκαίο για το σκοπό αυτό να καθορισθεί η διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων τους, να διευκολυνθεί η αναγνώριση και να καθιερωθεί ταχεία διαδικασία για να εξασφαλιστεί η εκτέλεση των αποφάσεων, των δημοσίων εγγράφων και των δικαστικών συμβιβασμών,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ των μεταξύ τους δεσμών οι οποίοι στον οικονομικό τομέα έχουν κατοχυρωθεί με τις συμφωνίες ελευθέρου εμπορίου που έχουν συναφθεί μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και την κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ:

- τη σύμβαση των Βρυξελλών της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως τροποποιήθηκε με τις συμβάσεις προσχωρήσεως κατά τις διαδοχικές διευρύνσεις των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

- τη σύμβαση του Λουγκάνο, της 16ης Σεπτεμβρίου 1988, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, η οποία επεκτείνει την εφαρμογή των κανόνων της σύμβασης των Βρυξελλών του 1968 σε ορισμένα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών

- τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ο οποίος αντικατέστησε την προαναφερόμενη σύμβαση των Βρυξελλών

- τη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου της Δανίας, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπεγράφη στις Βρυξέλλες στις 19 Οκτωβρίου 2005·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΠΕΙΣΘΕΙ ότι η επέκταση των αρχών που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) 44/2001 στα συμβαλλόμενα μέρη της παρούσας πράξης θα ενισχύσει τη νομική και οικονομική συνεργασία,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να εξασφαλίσουν την κατά το δυνατόν ομοιόμορφη ερμηνεία της παρούσας πράξης,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ με αυτό το πνεύμα να συνάψουν την παρούσα σύμβαση, και

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

1. Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου. Δεν καλύπτει, ιδίως φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις.

2. Εξαιρούνται από την εφαρμογή της:

(α) η προσωπική κατάσταση και ικανότητα των φυσικών προσώπων, οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, οι κληρονομικές σχέσεις

(β) οι πτωχεύσεις, οι πτωχευτικοί συμβιβασμοί και άλλες ανάλογες διαδικασίες

(γ) η κοινωνική ασφάλιση,

(δ) η διαιτησία.

3. Στην παρούσα σύμβαση, υπό τον όρο " δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος " νοείται κάθε κράτος που αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος της παρούσας σύμβασης ή κάθε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Μπορεί εξίσου να νοείται η Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Τμήμα 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 2

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρούσας σύμβασης, τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους ενάγονται ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους αυτού, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους.

2**.** Τα πρόσωπα που δεν έχουν την ιθαγένεια του δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους στο οποίο κατοικούν υπάγονται, στο κράτος αυτό, στους κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας που εφαρμόζονται στους ημεδαπούς.

Άρθρο 3

1. Τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους μπορούν να εναχθούν ενώπιον των δικαστηρίων άλλου δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους μόνο σύμφωνα με τους κανόνες που περιλαμβάνονται στα τμήματα 2 έως 7 του παρόντος τίτλου.

2. Δεν εφαρμόζονται σε βάρος τους ιδίως οι εθνικοί κανόνες δικαιοδοσίας που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι.

Άρθρο 4

1. Αν ο εναγόμενος δεν έχει κατοικία στο έδαφος δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους, η διεθνής δικαιοδοσία σε κάθε δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος ρυθμίζεται από το δίκαιο του κράτους αυτού, με την επιφύλαξη των άρθρων 22 και 23.

2. Κατά του εναγομένου αυτού, κάθε πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά του, μπορεί να επικαλεσθεί στο κράτος αυτό, όπως και οι ημεδαποί, τους εκεί ισχύοντες κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας, και ιδίως εκείνους που προβλέπονται στο παράρτημα Ι.

Τμήμα 2

Ειδικές δικαιοδοσίες

Άρθρο 5

Πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους μπορεί να εναχθεί σε άλλο δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος:

1. (α) ως προς διαφορές εκ συμβάσεως, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου εκπληρώθηκε ή οφείλει να εκπληρωθεί η παροχή·

(β) για τους σκοπούς της εφαρμογής της παρούσας διάταξης και εφόσον δεν συμφωνήθηκε διαφορετικά, ο τόπος εκπλήρωσης της επίδικης παροχής είναι:

- εφόσον πρόκειται για πώληση εμπορευμάτων, ο τόπος του δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους όπου, δυνάμει της σύμβασης, έγινε ή έπρεπε να γίνει η παράδοση των εμπορευμάτων,

- εφόσον πρόκειται για παροχή υπηρεσιών, ο τόπος του δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους όπου, δυνάμει της σύμβασης, έγινε ή έπρεπε να γίνει η παροχή των υπηρεσιών·

(γ) το στοιχείο α) εφαρμόζεται, εφόσον δεν εφαρμόζεται το στοιχείο β)·

2. ως προς υποχρεώσεις διατροφής,

(α) ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ο δικαιούχος της διατροφής έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του, ή

(β) εφόσον πρόκειται για αγωγή διατροφής παρεπόμενη δίκης σχετικά με την προσωπική κατάσταση, ενώπιον του δικαστηρίου που κατά το δίκαιο του δικάζοντος δικαστή έχει διεθνή δικαιοδοσία στην περίπτωση της δίκης αυτής, εκτός αν η διεθνής αυτή δικαιοδοσία θεμελιώνεται μόνο στην ιθαγένεια ενός των διαδίκων ή

(γ) εφόσον πρόκειται για αγωγή διατροφής παρεπόμενη δίκης σχετικά με τη γονική μέριμνα, ενώπιον του δικαστηρίου που κατά το δίκαιο του δικάζοντος δικαστή έχει διεθνή

δικαιοδοσία στην περίπτωση της δίκης αυτής, εκτός αν η διεθνής αυτή δικαιοδοσία θεμελιώνεται μόνο στην ιθαγένεια ενός των διαδίκων

3. ως προς ενοχές εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιογόνο γεγονός

4. σε περιπτώσεις αγωγής αποζημίωσης ή αγωγής αποκατάστασης της προτέρας κατάστασης που θεμελιώνεται σε αξιόποινη πράξη, ενώπιον του δικαστηρίου όπου ασκείται η ποινική δίωξη, κατά το μέτρο που σύμφωνα με το δίκαιό του το δικαστήριο αυτό μπορεί να επιληφθεί της πολιτικής αγωγής

5. ως προς διαφορές σχετικές με την εκμετάλλευση υποκαταστήματος, πρακτορείου ή κάθε άλλης εγκατάστασης, ενώπιον του δικαστηρίου της τοποθεσίας τους

6. υπό την ιδιότητά του ως ιδρυτή, trustee ή δικαιούχου ενός trust που έχει συσταθεί είτε δυνάμει νόμου είτε γραπτά ή προφορικά με γραπτή επιβεβαίωση, ενώπιον των δικαστηρίων του δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους στο έδαφος του οποίου το trust είχε την έδρα του

7. ως προς διαφορές σχετικές με πληρωμή της αμοιβής που απαιτείται για την αρωγή ή τη διάσωση φορτίου ή ναύλου, ενώπιον του δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου το εν λόγω φορτίο ή ο αντίστοιχος ναύλος :

(α) έχει κατασχεθεί για να εξασφαλισθεί η πληρωμή αυτή, ή

(β) θα μπορούσε να είχε κατασχεθεί για το σκοπό αυτό, αλλά παρασχέθηκε εγγύηση ή άλλου είδους ασφάλεια,

η διάταξη αυτή εφαρμόζεται μόνον εφόσον προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι ο εναγόμενος έχει δικαίωμα επί του φορτίου ή του ναύλου, ή ότι είχε τέτοιο δικαίωμα κατά το χρόνο της εν λόγω αρωγής ή διάσωσης.

Άρθρο 6

Πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους μπορεί επίσης να εναχθεί:

1. αν υπάρχουν πολλοί εναγόμενοι, ενώπιον του δικαστηρίου της κατοικίας ενός εξ αυτών, εφόσον υπάρχει τόσο στενή συνάφεια μεταξύ των αγωγών ώστε να ενδείκνυται να συνεκδικασθούν και να κριθούν συγχρόνως, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος έκδοσης ασυμβίβαστων αποφάσεων που θα μπορούσαν να προκύψουν από την χωριστή εκδίκασή τους

2. αν πρόκειται για προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή ή άλλη προσεπίκληση, ενώπιον του δικαστηρίου της κύριας δίκης, εκτός αν μόνος σκοπός τους ήταν να απομακρύνουν τον εγγυητή ή τον προσεπικαλούμενο από το δικαστήριο που θα είχε διεθνή δικαιοδοσία στην περίπτωσή τους

3. αν πρόκειται για ανταγωγή που απορρέει από την ίδια σύμβαση ή τα ίδια πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται η κύρια αγωγή, ενώπιον του δικαστηρίου όπου είναι εκκρεμής η αγωγή αυτή

4. ως προς διαφορές εκ συμβάσεως, εάν η αγωγή μπορεί να συνδυασθεί με αγωγή κατά του ιδίου εναγομένου σε διαφορές που αφορούν εμπράγματα δικαιώματα επί ακινήτου, ενώπιον του δικαστηρίου του δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους στο οποίο ευρίσκεται το ακίνητο.

Άρθρο 7

Όταν, σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, δικαστήριο δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους έχει διεθνή δικαιοδοσία για να κρίνει αγωγές αστικής ευθύνης που απορρέουν από χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίου, το δικαστήριο αυτό ή κάθε άλλο που το υποκαθιστά, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο αυτού του κράτους, εκδικάζει και τα αιτήματα σχετικά με τον περιορισμό αυτής της ευθύνης.

Τμήμα 3

Διεθνής δικαιοδοσία σε υποθέσεις ασφαλίσεων

Άρθρο 8

Σε υποθέσεις ασφαλίσεων η διεθνής δικαιοδοσία ρυθμίζεται από το παρόν τμήμα, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 4 και του άρθρου 5, παράγραφος 5.

Άρθρο 9

1. Ο ασφαλιστής που έχει την κατοικία του σε δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος μπορεί να εναχθεί:

(α) ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους όπου έχει την κατοικία του, ή

(β) σε άλλο δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος, εφόσον την αγωγή έχει ασκήσει ο αντισυμβαλλόμενος του ασφαλιστή, ο ασφαλισμένος ή ο δικαιούχος, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ο ενάγων έχει την κατοικία του, ή

(γ) αν πρόκειται για συνασφαλιστή, ενώπιον του δικαστηρίου του δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους, στο οποίο έχει εναχθεί ο κύριος ασφαλιστής.

2. Όταν ο ασφαλιστής δεν έχει κατοικία στο έδαφος δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους, αλλά διαθέτει υποκατάστημα, πρακτορείο ή οποιαδήποτε άλλη εγκατάσταση σε ένα από τα δεσμευόμενα από την παρούσα σύμβαση κράτη, θεωρείται, για διαφορές σχετικές με την εκμετάλλευσή τους, ότι έχει την κατοικία του στο έδαφος του κράτους αυτού.

Άρθρο 10

Ο ασφαλιστής μπορεί επί πλέον να εναχθεί ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου όπου συνέβη το ζημιογόνο γεγονός, αν πρόκειται για ασφάλιση αστικής ευθύνης ή για ασφάλιση ακινήτων. Το ίδιο ισχύει αν η ασφάλιση αφορά από κοινού ακίνητα και κινητά που καλύπτονται από το ίδιο ασφαλιστήριο και η προσβολή τους οφείλεται στην ίδια αιτία.

Άρθρο 11

1. Σε υποθέσεις ασφάλισης αστικής ευθύνης, ο ασφαλιστής μπορεί επίσης να προσεπικληθεί ενώπιον του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της αγωγής του ζημιωθέντος κατά του ασφαλισμένου, αν το δίκαιο αυτού του δικαστηρίου το επιτρέπει.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 8, 9 και 10 εφαρμόζονται σε περίπτωση ευθείας αγωγής του ζημιωθέντος κατά του ασφαλιστή, εφόσον η ευθεία αγωγή επιτρέπεται.

3. Αν το δίκαιο που διέπει την ευθεία αγωγή προβλέπει την προσεπίκληση του αντισυμβαλλόμενου του ασφαλιστή ή του ασφαλισμένου, το ίδιο δικαστήριο έχει δικαιοδοσία και ως προς αυτούς.

Άρθρο 12

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 11, παράγραφος 3, η αγωγή του ασφαλιστή μπορεί να ασκηθεί μόνον ενώπιον των δικαστηρίων του δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους στο οποίο έχει την κατοικία του ο εναγόμενος, ανεξάρτητα αν είναι αντισυμβαλλόμενος του ασφαλιστή, ασφαλισμένος ή δικαιούχος.

2. Οι διατάξεις του παρόντος τμήματος δεν θίγουν το δικαίωμα κατάθεσης ανταγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμεί η κύρια αγωγή σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 13

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τη γένεση της διαφοράς, ή

2. που επιτρέπουν στον αντισυμβαλλόμενο, τον ασφαλισμένο ή τον δικαιούχο να προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που προβλέπονται στο παρόν τμήμα, ή

3. που έχουν συναφθεί μεταξύ ασφαλιστή και αντισυμβαλλόμενου που έχουν κατά το χρόνο σύναψης της σύμβασης κατοικία ή συνήθη διαμονή στο ίδιο δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος, και έχουν ως αποτέλεσμα να απονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια αυτού του κράτους, ακόμα και αν το ζημιογόνο γεγονός συμβεί στην αλλοδαπή, εκτός αν το δίκαιό του απαγορεύει τέτοιες συμφωνίες, ή

4. που έχουν συναφθεί από αντισυμβαλλόμενο που δεν έχει κατοικία σε δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος, εκτός αν πρόκειται για υποχρεωτική ασφάλιση ή για ασφάλιση ακινήτου που ευρίσκεται σε κάποιο δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος, ή

5. που αφορούν ασφαλιστική σύμβαση, εφόσον αυτή καλύπτει έναν ή περισσότερους κινδύνους από τους αναφερόμενους στο άρθρο 14.

Άρθρο 14

Οι αναφερόμενοι κίνδυνοι στο άρθρο 13, παράγραφος 5, είναι οι ακόλουθοι:

1. κάθε απώλεια ή ζημία σε:

(α) πλοία, εγκαταστάσεις ανοικτά των ακτών και στην ανοικτή θάλασσα ή αεροσκάφη, η οποία συνδέεται με τη χρησιμοποίησή τους για εμπορικούς σκοπούς·

(β) εμπορεύματα, εκτός από τις αποσκευές επιβατών, κατά τη διάρκεια μεταφοράς που πραγματοποιείται με αυτά τα πλοία ή αεροσκάφη, είτε ολικά είτε σε συνδυασμό με άλλα μεταφορικά μέσα·

2. κάθε είδος ευθύνης, εκτός από την ευθύνη για σωματικές βλάβες των επιβατών ή για απώλεια ή ζημία των αποσκευών τους:

(α) από τη χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίων, εγκαταστάσεων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α) ανωτέρω, στο μέτρο που, όσον αφορά τα τελευταία, το δίκαιο του δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους εγγραφής του αεροσκάφους δεν απαγορεύει τις συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας ως προς την ασφάλιση των κινδύνων αυτών·

(β) για ζημίες που προκαλούνται από εμπορεύματα κατά τη διάρκεια μεταφοράς υπό την έννοια της παραγράφου 1 στοιχείο β) ανωτέρω·

3. κάθε χρηματική ζημία συνδεόμενη με τη χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίων, εγκαταστάσεων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α) ανωτέρω, ιδίως ζημία σχετική με το ναύλο ή τη ναύλωση·

4. κάθε άλλος κίνδυνος που συνδέεται προς έναν από τους αναφερόμενους στις παραγράφους 1 έως 3·

5. Με την επιφύλαξη των προαναφερομένων παραγράφων 1 έως 4, όλοι οι "μεγάλοι κίνδυνοι".

Τμήμα 4

Διεθνής δικαιοδοσία σε συμβάσεις καταναλωτών

Άρθρο 15

1. Σε συμβάσεις που ο σκοπός τους μπορεί να θεωρηθεί ξένος προς την επαγγελματική δραστηριότητα του προσώπου που τις καταρτίζει, του καταναλωτή, η διεθνής δικαιοδοσία καθορίζεται από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος, με την επιφύλαξη των άρθρων 4 και 5, παράγραφος 5.

(α) όταν πρόκειται για πώληση ενσωμάτων κινητών με τμηματική καταβολή του τιμήματος

(β) όταν πρόκειται για δάνειο με σταδιακή εξόφληση ή για άλλη πιστωτική συναλλαγή συνδεόμενη με τη χρηματοδότηση αγοράς ενσωμάτων κινητών

(γ) σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, όταν η σύμβαση καταρτίσθηκε με πρόσωπο, το οποίο ασκεί εμπορικές ή επαγγελματικές δραστηριότητες στο έδαφος του δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους στο οποίο έχει την κατοικία του ο καταναλωτής ή το οποίο κατευθύνει με οποιοδήποτε μέσον τέτοιου είδους δραστηριότητες προς το συγκεκριμένο κράτος ή προς διάφορα κράτη μεταξύ των οποίων και το συγκεκριμένο και η σύμβαση εμπίπτει στο πεδίο των εν λόγω δραστηριοτήτων.

2. Όταν ο αντισυμβαλλόμενος του καταναλωτή δεν έχει κατοικία στο έδαφος δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους, αλλά διαθέτει υποκατάστημα, πρακτορείο ή άλλη εγκατάσταση σε δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος, θεωρείται, ως προς τις διαφορές τις σχετικές με την εκμετάλλευσή τους, ότι έχει την κατοικία του στο έδαφος του κράτους αυτού.

3. Το παρόν τμήμα δεν εφαρμόζεται στις συμβάσεις μεταφοράς πλην των συμβάσεων, στο συνολικό τίμημα των οποίων περιλαμβάνεται ο συνδυασμός δαπανών ταξιδιού και καταλύματος.

Άρθρο 16

1. Η αγωγή καταναλωτή κατά του αντισυμβαλλόμενου μπορεί να ασκηθεί είτε ενώπιον των δικαστηρίων του δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ο αντισυμβαλλόμενος είτε ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου κατοικίας του καταναλωτή.

2. Η αγωγή του αντισυμβαλλόμενου κατά του καταναλωτή μπορεί να ασκηθεί μόνον ενώπιον των δικαστηρίων του δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους, στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ο καταναλωτής.

3. Το άρθρο αυτό δεν θίγει το δικαίωμα άσκησης ανταγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στο οποίο είναι εκκρεμής η κύρια αγωγή που έχει εισαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 17

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τη γένεση της διαφοράς, ή

2. που επιτρέπουν στον καταναλωτή να προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που προβλέπονται στο παρόν τμήμα, ή

3. που, έχοντας συναφθεί ανάμεσα σε καταναλωτή και αντισυμβαλλόμενο με κατοικία ή συνήθη διαμονή, κατά το χρόνο σύναψης της σύμβασης, στο ίδιο δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος, απονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια αυτού του κράτους, εκτός αν το δίκαιο του συγκεκριμένου κράτους απαγορεύει συμφωνίες αυτού του είδους.

Τμήμα 5

Διεθνής δικαιοδοσία σε ατομικές συμβάσεις εργασίας

Άρθρο 18

1. Ως προς διαφορές από ατομικές συμβάσεις εργασίας η διεθνής δικαιοδοσία καθορίζεται από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 4 και του άρθρου 5, παράγραφος 5.

2. Όταν εργαζόμενος συνάπτει ατομική σύμβαση εργασίας με εργοδότη ο οποίος δεν έχει την κατοικία του σε δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος, αλλά διαθέτει

υποκατάστημα, πρακτορείο ή οποιαδήποτε άλλη εγκατάσταση σε δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος, τότε ο εργοδότης θεωρείται ότι για διαφορές σχετικές με τις εργασίες του υποκαταστήματος, πρακτορείου ή άλλης εγκατάστασης έχει την κατοικία του στο συγκεκριμένο κράτος.

Άρθρο 19

Εργοδότης που έχει την κατοικία του στο έδαφος δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους μπορεί να εναχθεί:

1. ενώπιον των δικαστηρίων του δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους όπου έχει την κατοικία του, ή

2. σε άλλο δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος:

(α) ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου όπου ο εργαζόμενος συνήθως εκτελεί την εργασία του ή των δικαστηρίων του τελευταίου τόπου όπου συνήθως εκτελούσε την εργασία του, ή

(β) αν ο εργαζόμενος δεν εκτελεί ή δεν εκτελούσε συνήθως την εργασία του στην ίδια πάντα χώρα, ενώπιον των δικαστηρίων στην περιφέρεια του οποίου είναι ή ήταν εγκατεστημένη η επιχείρηση που τον προσέλαβε.

Άρθρο 20

1. Ο εργοδότης μπορεί να ασκήσει αγωγή μόνο ενώπιον του δικαστηρίου του δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους στο έδαφος του οποίου ο εργαζόμενος έχει την κατοικία του.

2. Οι διατάξεις του παρόντος τμήματος δεν θίγουν το δικαίωμα κατάθεσης ανταγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμεί η κύρια αγωγή σύμφωνα με το παρόν τμήμα.

Άρθρο 21

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνία παρέκτασης δικαιοδοσίας, η οποία:

1. είναι μεταγενέστερη από τη γένεση της διαφοράς, ή

2. επιτρέπει στον εργαζόμενο να προσφύγει σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που προβλέπονται στο παρόν τμήμα.

Τμήμα 6

Αποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία

Άρθρο 22

Αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η κατοικία, έχουν:

1. σε υποθέσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων και μισθώσεων ακινήτων, τα δικαστήρια του δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους στο οποίο ευρίσκεται το ακίνητο.

Πάντως, σε υποθέσεις μισθώσεων ακινήτων που συνάπτονται για προσωρινή ιδιωτική χρήση μέγιστης διάρκειας έξι συνεχών μηνών, έχουν επίσης διεθνή δικαιοδοσία και τα δικαστήρια του δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους στο οποίο έχει κατοικία ο εναγόμενος, εφόσον ο μισθωτής είναι φυσικό πρόσωπο και ο ιδιοκτήτης και ο μισθωτής έχουν κατοικία στο ίδιο δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος·

2. σε θέματα κύρους, ακυρότητας ή λύσης εταιρειών ή άλλων νομικών προσώπων ή ενώσεων φυσικών ή νομικών προσώπων ή κύρους αποφάσεων των οργάνων τους, τα δικαστήρια του δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους στο οποίο η εταιρεία, το νομικό πρόσωπο ή η ένωση έχουν την έδρα τους. Προκειμένου να καθορισθεί η έδρα, το δικαστήριο εφαρμόζει τους ιδιωτικού διεθνούς δικαίου κανόνες του

3. σε θέματα κύρους των καταχωρίσεων σε δημόσια βιβλία, τα δικαστήρια του δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους στο έδαφος του οποίου τηρούνται τα βιβλία αυτά

4. σε θέματα καταχώρισης ή κύρους διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, σημάτων, σχεδίων και προτύπων και άλλων ανάλογων δικαιωμάτων τα οποία επιδέχονται κατάθεση ή καταχώριση, τα δικαστήρια του δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους στο έδαφος του οποίου η κατάθεση ή η καταχώριση ζητήθηκε, πραγματοποιήθηκε, ή θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με κοινοτικό νομοθέτημα ή με διεθνή σύμβαση.

Με την επιφύλαξη της δικαιοδοσίας του Ευρωπαϊκού Γραφείου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας, σύμφωνα με τη σύμβαση χορηγήσεως ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, που υπεγράφη στο Μόναχο στις 5 Οκτωβρίου 1973, τα δικαστήρια κάθε κράτους μέλους έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η κατοικία, σε θέματα καταχώρισης ή κύρους του ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας που χορηγείται για το κράτος αυτό, ανεξάρτητα από το αν το ζήτημα τίθεται στα πλαίσια άσκησης αγωγής ή προβολής ένστασης

5. σε θέματα αναγκαστικής εκτέλεσης αποφάσεων, τα δικαστήρια του δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους του τόπου εκτέλεσης.

Τμήμα 7

Παρέκταση διεθνούς δικαιοδοσίας

Άρθρο 23

1. Αν τα μέρη, από τα οποία ένα τουλάχιστον έχει την κατοικία του στο έδαφος δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους, συμφώνησαν ότι ένα δικαστήριο ή τα δικαστήρια δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους θα δικάζουν τις διαφορές που έχουν προκύψει ή που θα προκύψουν από συγκεκριμένη έννομη σχέση, το δικαστήριο αυτό ή τα δικαστήρια του κράτους αυτού έχουν διεθνή δικαιοδοσία. Αυτή η δικαιοδοσία είναι αποκλειστική εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών. Αυτή η συμφωνία με την οποία απονέμεται δικαιοδοσία καταρτίζεται:

(α) γραπτά ή προφορικά με γραπτή επιβεβαίωση, ή

(β) υπό τύπο ανταποκρινόμενο στην πρακτική που έχουν καθιερώσει οι συμβαλλόμενοι στις μεταξύ τους σχέσεις, ή

(γ) στο διεθνές εμπόριο, υπό τύπο ανταποκρινόμενο στις συνήθειες τις οποίες τα μέρη γνωρίζουν ή οφείλουν να γνωρίζουν και οι οποίες είναι ευρέως γνωστές σ' αυτού του είδους την εμπορική δραστηριότητα και τηρούνται τακτικά από συμβαλλόμενους σε συμβάσεις του ιδίου είδους που συνάπτονται στο συγκεκριμένο εμπορικό κλάδο.

2. Κάθε διαβίβαση δια της ηλεκτρονικής οδού που επιτρέπει μεταγενέστερη πρόσβαση στο περιεχόμενο της συμφωνίας λογίζεται ότι έχει καταρτισθεί "γραπτά".

3. Όταν μια τέτοια συμφωνία καταρτίζεται από μέρη εκ των οποίων κανένα δεν έχει την κατοικία του στο έδαφος δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους, τα δικαστήρια των άλλων δεσμευομένων από την παρούσα σύμβαση κρατών δεν μπορούν να δικάσουν τη διαφορά εφόσον το ή τα υποδειχθέντα δικαστήρια δεν έχουν διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας τους.

4**.** Το δικαστήριο ή τα δικαστήρια δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους, στα οποία απονέμει διεθνή δικαιοδοσία η συστατική πράξη ενός trust, έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία ως προς αγωγές κατά του ιδρυτή, του trustee ή του δικαιούχου ενός trust, αν πρόκειται για σχέσεις μεταξύ των προσώπων αυτών ή για δικαιώματα ή υποχρεώσεις τους από το trust

5. Οι συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας καθώς και οι ανάλογες ρήτρες της συστατικής πράξεως του trust δεν παράγουν αποτελέσματα αν είναι αντίθετες προς τις διατάξεις των άρθρων 13, 17 και 21 ή αν τα δικαστήρια, τη διεθνή δικαιοδοσία των οποίων αποκλείουν, έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 22.

Άρθρο 24

Πέραν των περιπτώσεων όπου η διεθνής δικαιοδοσία απορρέει από άλλες διατάξεις της παρούσας σύμβασης, το δικαστήριο δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους ενώπιον του οποίου ο εναγόμενος παρίσταται αποκτά διεθνή δικαιοδοσία. Ο κανόνας αυτός δεν εφαρμόζεται, αν η παράσταση έχει ως σκοπό την αμφισβήτηση της διεθνούς δικαιοδοσίας ή αν υπάρχει άλλο δικαστήριο με αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 22.

Τμήμα 8

Έρευνα της διεθνούς δικαιοδοσίας και του παραδεκτού

Άρθρο 25

Το δικαστήριο δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους διαπιστώνει αυτεπάγγελτα την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, εφόσον καλείται να κρίνει, ως κύριο ζήτημα, διαφορά για την οποία δικαστήριο άλλου δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους έχει αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 22.

Άρθρο 26

1. Όταν πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους ενάγεται ενώπιον δικαστηρίου άλλου δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους και δεν παρίσταται, το δικαστήριο διαπιστώνει αυτεπάγγελτα την έλλειψη

διεθνούς δικαιοδοσίας του, αν η δικαιοδοσία του δεν στηρίζεται στους όρους της παρούσας σύμβασης.

2. Ο δικαστής υποχρεούται να αναστείλει τη διαδικασία εφόσον δεν διαπιστώνεται ότι ο εναγόμενος αυτός ήταν σε θέση να παραλάβει το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο εντός της αναγκαίας για την άμυνά του προθεσμίας ή ότι καταβλήθηκε κάθε επιμέλεια για το σκοπό αυτό.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 αντικαθίστανται από εκείνες του άρθρου 15 της σύμβασης της Χάγης της 15ης Νοεμβρίου 1965 για την επίδοση και κοινοποίηση στην αλλοδαπή δικαστικών και εξώδικων εγγράφων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης έπρεπε να διαβιβασθεί σύμφωνα με τη σύμβαση αυτή.

4. Τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που δεσμεύονται από την κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 2000 ή από τη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου της Δανίας περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, που υπεγράφη στις Βρυξέλλες την 19η Οκτωβρίου 2005, εφαρμόζουν στις αμοιβαίες σχέσεις τους τις διατάξεις του άρθρου 19 του συγκεκριμένου κανονισμού αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης έπρεπε να διαβιβασθεί σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό ή την εν λόγω συμφωνία.

Τμήμα 9

Εκκρεμοδικία και συνάφεια

Άρθρο 27

1. Αν έχουν ασκηθεί αγωγές με το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία μεταξύ των ίδιων διαδίκων ενώπιον δικαστηρίων διάφορων δεσμευομένων από την παρούσα σύμβαση κρατών, κάθε δικαστήριο εκτός εκείνου που επελήφθη πρώτο, αναστέλλει αυτεπάγγελτα την διαδικασία του μέχρις ότου διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο.

2. Όταν διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του πρώτου επιληφθέντος δικαστηρίου, κάθε δικαστήριο εκτός εκείνου που έχει πρώτο επιληφθεί, οφείλει να διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του υπέρ του πρώτου δικαστηρίου.

Άρθρο 28

1. Όταν συναφείς αγωγές εκκρεμούν ενώπιον δικαστηρίων διαφόρων δεσμευομένων από την παρούσα σύμβαση κρατών, κάθε δικαστήριο εκτός εκείνου που έχει πρώτο επιληφθεί μπορεί να αναστείλει την εκδίκαση.

2. Όταν οι αγωγές αυτές εκκρεμούν σε πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας, κάθε δικαστήριο εκτός εκείνου που έχει πρώτο επιληφθεί δύναται επίσης, με αίτηση ενός από τους διαδίκους, να διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, υπό την προϋπόθεση ότι το πρώτο δικαστήριο έχει διεθνή δικαιοδοσία και για τις δύο αγωγές και ότι το δίκαιό του επιτρέπει την ένωση συναφών υποθέσεων.

3. Είναι συναφείς, κατά την έννοια του παρόντος άρθρου, αγωγές που συνδέονται μεταξύ τους τόσο στενά ώστε να υπάρχει συμφέρον να εξετασθούν και να εκδικασθούν ταυτόχρονα,

προκειμένου να αποφευχθεί η έκδοση ασυμβίβαστων μεταξύ τους αποφάσεων αν τυχόν οι υποθέσεις εκδικάζονταν χωριστά.

Άρθρο 29

Όταν περισσότερα δικαστήρια έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, η διαπίστωση της έλλειψης διεθνούς δικαιοδοσίας γίνεται υπέρ του δικαστηρίου που έχει πρώτο επιληφθεί.

Άρθρο 30

Για τους σκοπούς του παρόντος τμήματος, ένα δικαστήριο λογίζεται ως επιληφθέν :

1. από την κατάθεση στο δικαστήριο του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης ή άλλου ισοδύναμου εγγράφου, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενάγων δεν παρέλειψε στη συνέχεια να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για την κοινοποίηση ή την επίδοση του εγγράφου στον εναγόμενο, ή

2. εάν το έγγραφο πρέπει να κοινοποιηθεί ή να επιδοθεί να προτού κατατεθεί στο δικαστήριο, μόλις παραληφθεί από την αρχή που είναι υπεύθυνη για την κοινοποίηση ή την επίδοση, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενάγων δεν παρέλειψε στη συνέχεια να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για την κατάθεση του εγγράφου στο δικαστήριο.

Τμήμα 10

Προσωρινά και ασφαλιστικά μέτρα

Άρθρο 31

Τα προσωρινά και ασφαλιστικά μέτρα που προβλέπονται από το δίκαιο δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους μπορούν να ζητηθούν από τις δικαστικές αρχές του κράτους αυτού, έστω και αν δικαστήριο άλλου δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους έχει, σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, διεθνή δικαιοδοσία για την ουσία της υπόθεσης.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Άρθρο 32

Ως απόφαση, κατά την έννοια της παρούσας σύμβασης, νοείται κάθε απόφαση εκδιδόμενη από δικαστήριο δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους, οποιαδήποτε και αν είναι η ονομασία της, όπως απόφαση, διαταγή, διαταγή εκτελέσεως, καθώς και ο καθορισμός της δικαστικής δαπάνης από το γραμματέα.

Τμήμα 1

Αναγνώριση

Άρθρο 33

1. Απόφαση που εκδίδεται σε δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος αναγνωρίζεται στα υπόλοιπα δεσμευόμενα από την παρούσα σύμβαση κράτη χωρίς ιδιαίτερη διαδικασία.

2. Σε περίπτωση αμφισβήτησης, κάθε ενδιαφερόμενος που επικαλείται ως κύριο ζήτημα την αναγνώριση μπορεί να ζητήσει, κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στα τμήματα 2 και 3 του παρόντος τίτλου, να διαπιστωθεί ότι η απόφαση πρέπει να αναγνωρισθεί.

3. Αν η επίκληση της αναγνώρισης γίνεται παρεμπιπτόντως ενώπιον δικαστηρίου δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους, το δικαστήριο αυτό έχει διεθνή δικαιοδοσία να κρίνει σχετικά.

Άρθρο 34

Απόφαση δεν αναγνωρίζεται:

1. αν η αναγνώριση αντίκειται προφανώς στη δημόσια τάξη του κράτους αναγνώρισης·

2. αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο εγκαίρως και κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μπορεί να αμυνθεί, εκτός εάν ο εναγόμενος παρέλειψε να ασκήσει προσφυγή κατά της απόφασης ενώ μπορούσε να το πράξει·

3. αν είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που έχει εκδοθεί μεταξύ των ιδίων διαδίκων στο κράτος αναγνώρισης·

4. αν είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που εκδόθηκε προγενέστερα μεταξύ των ιδίων διαδίκων και με το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία σε άλλο δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος ή σε τρίτο κράτος, εφόσον η προγενέστερη αυτή απόφαση συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αναγνώρισή της στο κράτος αναγνώρισης.

Άρθρο 35

1. Απόφαση δεν αναγνωρίζεται, επίσης, αν έχουν παραβιασθεί οι διατάξεις των τμημάτων 3, 4 και 6 του τίτλου II, καθώς και στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 68. Εξάλλου, απόφαση μπορεί να μην αναγνωριστεί σε κάθε περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 64, παράγραφος 3, ή στο άρθρο 67, παράγραφος 4.

2. Κατά τον έλεγχο των βάσεων διεθνούς δικαιοδοσίας που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, η αρχή ενώπιον της οποίας ζητείται η αναγνώριση δεσμεύεται από τις πραγματικές διαπιστώσεις στις οποίες το δικαστήριο του κράτους μέλους προέλευσης έχει θεμελιώσει τη διεθνή δικαιοδοσία του.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1, δεν ερευνάται η διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους μέλους προέλευσης. Οι σχετικοί με τη διεθνή δικαιοδοσία κανόνες δεν αφορούν τη δημόσια τάξη υπό την έννοια του άρθρου 34, παράγραφος 1.

Άρθρο 36

Αποκλείεται η επί της ουσίας αναθεώρηση της αλλοδαπής απόφασης.

Άρθρο 37

1. Το δικαστήριο δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους, ενώπιον του οποίου ζητείται αναγνώριση απόφασης που εκδόθηκε σε άλλο δεσμευόμενο από την παρούσα

σύμβαση κράτος, μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία, αν η απόφαση αυτή έχει προσβληθεί με τακτικό ένδικο μέσο.

2. Το δικαστήριο δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους, ενώπιον του οποίου γίνεται επίκληση της αναγνώρισης απόφασης που εκδόθηκε στην Ιρλανδία ή το Ηνωμένο Βασίλειο και η εκτέλεση της οποίας έχει ανασταλεί στο κράτος προέλευσης λόγω της άσκησης ενδίκων μέσων, μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία.

Τμήμα 2

Εκτέλεση

Άρθρο 38

1. Αποφάσεις που εκδόθηκαν και είναι εκτελεστές σε δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος εκτελούνται σε άλλο δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος, αφού κηρυχθούν εκεί εκτελεστές, με αίτηση κάθε ενδιαφερομένου.

2. Πάντως, στο Ηνωμένο Βασίλειο, μια τέτοια απόφαση εκτελείται στην Αγγλία και Ουαλία, τη Σκωτία, ή τη Βόρεια Ιρλανδία, αφού προηγουμένως, με αίτηση οποιουδήποτε ενδιαφερομένου, η απόφαση αυτή εγγραφεί προς εκτέλεση στο αντίστοιχο τμήμα του Ηνωμένου Βασιλείου.

Άρθρο 39

1. Η αίτηση υποβάλλεται στο αρμόδιο δικαστήριο ή την αρμόδια αρχή των οποίων ο κατάλογος παρατίθεται στο παράρτημα ΙΙ.

2. Η κατά τόπον αρμοδιότητα καθορίζεται από την κατοικία του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση ή από τον τόπο εκτέλεσης.

Άρθρο 40

1. Η αίτηση υποβάλλεται κατά το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης.

2. Ο αιτών οφείλει να προβεί σε εκλογή κατοικίας στην περιφέρεια του δικαστηρίου ή της αρμόδιας αρχής στην οποία απευθύνεται. Αν πάντως το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης δεν προβλέπει την εκλογή κατοικίας, ο αιτών διορίζει αντίκλητο.

3. Στην αίτηση επισυνάπτονται τα έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο 53.

Άρθρο 41

Η απόφαση κηρύσσεται εκτελεστή ευθύς ως ολοκληρωθούν οι διατυπώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 53, χωρίς έλεγχο δυνάμει των άρθρων 34 και 35. Ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση δε δύναται, σε αυτό το στάδιο της διαδικασίας, να καταθέσει προτάσεις.

Άρθρο 42

1. Η απόφαση όσον αφορά την αίτηση για την κήρυξη της εκτελεστότητας γνωστοποιείται αμελλητί στον αιτούντα κατά τη διαδικασία που προβλέπει το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης.

2. Η κήρυξη της εκτελεστότητας επιδίδεται ή κοινοποιείται στο διάδικο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση, μαζί με την απόφαση, εφόσον αυτή δεν έχει ήδη επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον εν λόγω διάδικο.

Άρθρο 43

1. Κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με την αίτηση για την κήρυξη της εκτελεστότητας μπορεί να ασκηθεί ένδικο μέσο και από τους δύο διαδίκους.

2. Το ένδικο μέσο ασκείται ενώπιον του δικαστηρίου που αναφέρεται στο παράρτημα ΙΙΙ.

3. Το ένδικο μέσο εκδικάζεται σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τη διαδικασία της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας.

4. Αν ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση ερημοδικήσει ενώπιον του δικαστηρίου που επιλαμβάνεται του ένδικου μέσου, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 26 παράγραφοι 2 έως 4 ακόμα και αν ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση δεν έχει την κατοικία του στο έδαφος κάποιου από τα δεσμευόμενα από την παρούσα σύμβαση κράτη.

5. Το ένδικο μέσο κατά της κήρυξης εκτελεστότητας ασκείται εντός μηνός από την επίδοση ή την κοινοποίησή της. Αν ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση έχει την κατοικία του στο έδαφος δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους άλλου από εκείνο στο οποίο κηρύχθηκε η εκτελεστότητα, η προθεσμία για την άσκηση του ενδίκου μέσου είναι δύο μήνες από την ημέρα που έγινε η επίδοση ή η κοινοποίηση προσωπικά ή στην κατοικία του. Η προθεσμία αυτή δεν παρατείνεται λόγω αποστάσεως.

Άρθρο 44

Κατά της απόφασης επί ενδίκου μέσου μπορεί να ασκηθεί μόνο το ένδικο μέσο που αναφέρεται στο παράρτημα IV.

Άρθρο 45

1. Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ασκήθηκε το ένδικο μέσο δυνάμει των άρθρων 43 ή 44 δύναται να απορρίψει ή να ανακαλέσει την κήρυξη της εκτελεστότητας μόνον εφόσον συντρέχει λόγος από τους οριζόμενους στα άρθρα 34 και 35. Αποφασίζει αμελλητί.

2. Αποκλείεται η επί της ουσίας αναθεώρηση της αλλοδαπής αποφάσεως.

Άρθρο 46

1. Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ασκείται το ένδικο μέσο σύμφωνα με τα άρθρα 43 ή 44, μπορεί, με αίτηση του διαδίκου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση, να αναστείλει τη διαδικασία αν κατά της αλλοδαπής αποφάσεως έχει ασκηθεί στο κράτος προέλευσης τακτικό ένδικο μέσο, ή αν η προθεσμία για την άσκησή του δεν έχει ακόμα εκπνεύσει· στην τελευταία περίπτωση το δικαστήριο μπορεί να τάξει προθεσμία για την άσκηση του ένδικου αυτού μέσου.

2. Αν η απόφαση έχει εκδοθεί στην Ιρλανδία ή το Ηνωμένο Βασίλειο, κάθε ένδικο μέσο ή προσφυγή που προβλέπεται στο κράτος προέλευσης θεωρείται, για την εφαρμογή της πρώτης παραγράφου, ως τακτικό ένδικο μέσο.

3. Το δικαστήριο αυτό μπορεί, επίσης, να εξαρτήσει την εκτέλεση από την παροχή εγγύησης, την οποία καθορίζει.

Άρθρο 47

1. Όταν μια απόφαση πρέπει να αναγνωρισθεί σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, ο αιτών δύναται να προσφύγει σε ασφαλιστικά μέτρα σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους εκτέλεσης χωρίς να απαιτείται κήρυξη εκτελεστότητας δυνάμει του άρθρου 41.

2. Η κήρυξη της εκτελεστότητας εμπεριέχει και τη δυνατότητα λήψης ασφαλιστικών μέτρων.

3. Κατά τη διάρκεια της προθεσμίας προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 43 παράγραφος 5, κατά της κήρυξης της εκτελεστότητας και έως ότου εκδοθεί απόφαση για την προσφυγή αυτή, μπορούν να ληφθούν μόνο ασφαλιστικά μέτρα επί της περιουσίας του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση.

Άρθρο 48

1. Αν η αλλοδαπή απόφαση έκρινε επί πολλών αξιώσεων που έχουν σωρευθεί στην ίδια αγωγή και η εκτελεστότητα δεν μπορεί να κηρυχθεί για όλες, το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή κηρύσσει την εκτελεστότητα για μια ή περισσότερες από τις αξιώσεις.

2. Ο αιτών δύναται να ζητήσει κήρυξη εκτελεστότητας για ορισμένα μόνο μέρη μιας απόφασης.

Άρθρο 49

Οι αλλοδαπές αποφάσεις που καταδικάζουν σε χρηματική ποινή κηρύσσονται εκτελεστές στο κράτος εκτέλεσης μόνο αν το ποσό έχει προσδιορισθεί κατά τρόπο οριστικό από τα δικαστήρια του κράτους προέλευσης.

Άρθρο 50

1. Ο αιτών στον οποίο, στο κράτος προέλευσης, έχει παρασχεθεί πλήρης ή μερική νομική συνδρομή ή απαλλαγή από έξοδα και δαπάνες, απολαμβάνει, στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπεται στο παρόν τμήμα, την ευμενέστερη μεταχείριση όσον αφορά τη νομική συνδρομή ή την ευρύτερη απαλλαγή που προβλέπει το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης

2. Ωστόσο, ο αιτών την εκτέλεση απόφασης επιδίκασης διατροφής, εκδοθείσας από διοικητική αρχή της Δανίας, της Ισλανδίας ή της Νορβηγίας, μπορεί να ζητήσει, στο κράτος εκτέλεσης, να απολαμβάνει των παροχών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, εφόσον υποβάλει βεβαίωση του Υπουργείου Δικαιοσύνης της Δανίας, της Ισλανδίας ή της Νορβηγίας που πιστοποιεί ότι συγκεντρώνει τις οικονομικές προϋποθέσεις βάσει των οποίων δικαιούται πλήρους ή μερικής νομικής συνδρομής ή απαλλαγής από έξοδα και δαπάνες.

Άρθρο 51

Σε διάδικο που ζητεί σε δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος την εκτέλεση απόφασης η οποία έχει εκδοθεί σε άλλο δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος, καμιά εγγύηση ή κατάθεση χρηματικού ποσού, ανεξάρτητα από την ονομασία της, δεν μπορεί

να επιβληθεί με την αιτιολογία ότι είναι αλλοδαπός ή ότι δεν κατοικεί ή δεν διαμένει στο κράτος.

Άρθρο 52

Καμία επιβάρυνση φορολογική ή τέλος ανάλογα με την αξία της διαφοράς δεν επιβάλλεται στο κράτος εκτέλεσης κατά τη διαδικασία κήρυξης της εκτελεστότητας.

Τμήμα 3

Κοινές διατάξεις

Άρθρο 53

1. Ο διάδικος που επικαλείται την αναγνώριση ή ζητεί την κήρυξη της εκτελεστότητας οφείλει να προσκομίσει αντίγραφο της απόφασης, το οποίο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας.

2. Ο διάδικος που ζητεί την κήρυξη της εκτελεστότητας οφείλει επίσης να προσκομίσει τη βεβαίωση που προβλέπεται στο άρθρο 54, με την επιφύλαξη του άρθρου 55.

Άρθρο 54

Το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους στο οποίο εκδόθηκε απόφαση εκδίδει, κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου διαδίκου, βεβαίωση σύμφωνα με το υπόδειγμα εντύπου που επισυνάπτεται στο παράρτημα V της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 55

1. Εάν η βεβαίωση που προβλέπει το άρθρο 54 δεν προσαχθεί, το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή μπορούν να ορίσουν προθεσμία προσαγωγής της, είτε να δεχθούν ισοδύναμο έγγραφο, είτε, εφόσον κρίνουν ότι έχουν επαρκώς ενημερωθεί, να απαλλάξουν τον αιτούντα από το βάρος αυτό.

2. Το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή μπορούν να ζητήσουν την προσαγωγή μεταφράσεων των εγγράφων. Η μετάφραση επικυρώνεται από πρόσωπο που, σε ένα από τα δεσμευόμενα από την παρούσα σύμβαση κράτη, έχει αυτή την εξουσία.

Άρθρο 56

Καμία επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση δεν απαιτείται για τα έγγραφα που μνημονεύονται στο άρθρο 53 ή στο άρθρο 55, παράγραφος 2, καθώς και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, για το διορισμό αντικλήτου.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΙ

Άρθρο 57

1. Τα δημόσια έγγραφα, που έχουν εκδοθεί και είναι εκτελεστά σε δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος, περιβάλλονται, μετά από αίτηση, τον εκτελεστήριο τύπο σε άλλο δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος κατά τη διαδικασία των άρθρων 38 και επόμενα. Το δικαστήριο στο οποίο κατατέθηκε η προσφυγή δυνάμει των άρθρων 43 ή 44 δύναται να απορρίψει ή προφανώς να ανακαλέσει κήρυξη εκτελεστότητας μόνον αν η εκτέλεση του δημόσιου εγγράφου αντίκειται στη δημόσια τάξη του κράτους μέλους εκτέλεσης.

2. Συμφωνίες σχετικές με υποχρέωση διατροφής, οι οποίες συνάπτονται ενώπιον διοικητικών αρχών ή επικυρώνονται από αυτές, θεωρούνται επίσης ως δημόσια έγγραφα κατά την έννοια της πρώτης παραγράφου.

3. Το προσκομιζόμενο έγγραφο πρέπει να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας στο κράτος προέλευσης.

4. Οι διατάξεις του τμήματος 3 του τίτλου ΙΙΙ εφαρμόζονται, εφόσον συντρέχει ανάγκη. Η αρμόδια αρχή δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους στο οποίο έχει εκδοθεί ή καταχωρηθεί δημόσιο έγγραφο εκδίδει, μετά από αίτηση οποιουδήποτε ενδιαφερομένου, βεβαίωση κάνοντας χρήση του εντύπου υποδείγματος που παρατίθεται στο παράρτημα VI της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 58

Συμβιβασμοί που καταρτίζονται ενώπιον δικαστηρίου κατά τη διάρκεια δίκης και είναι εκτελεστοί στο δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος προέλευσης είναι εκτελεστοί και στο κράτος εκτέλεσης με τους ίδιους όρους όπως και τα δημόσια έγγραφα. Το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους ενώπιον των οποίων καταρτίζεται δικαστικός συμβιβασμός εκδίδουν μετά από αίτηση οποιουδήποτε ενδιαφερομένου βεβαίωση σύμφωνα με το έντυπο υπόδειγμα που παρατίθεται στο παράρτημα V της παρούσας σύμβασης.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 59

1. Για να καθορίσει αν διάδικος έχει την κατοικία του στο έδαφος του δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους σε δικαστήριο του οποίου έχει ασκηθεί η αγωγή, ο δικαστής εφαρμόζει το εσωτερικό του δίκαιο.

2. Αν ο διάδικος δεν έχει κατοικία στο δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος όπου έχει ασκηθεί η αγωγή, το δικαστήριο, προκειμένου να καθορίσει αν ο διάδικος έχει κατοικία σε άλλο δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος, εφαρμόζει το δίκαιο του κράτους αυτού.

Άρθρο 60

1. Για την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης, οι εταιρείες και τα νομικά πρόσωπα εδρεύουν στον τόπο στον οποίο ευρίσκεται:

(α) η καταστατική τους έδρα·

(β) η κεντρική τους διοίκηση, ή

(γ) η κύρια εγκατάστασή τους.

2. Για τους σκοπούς του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας με τον όρο "καταστατική έδρα" νοείται ο τόπος του "registered office", ελλείψει δε αυτού νοείται το "place of incorporation" (ο τόπος κτήσης νομικής προσωπικότητας), ελλείψει δε και αυτού ο τόπος δυνάμει της νομοθεσίας του οποίου πραγματοποιήθηκε η "formation" (σύσταση) του νομικού προσώπου.

3. Για να καθορίσει αν trust έχει την έδρα του στο έδαφος δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους σε δικαστήριο του οποίου έχει ασκηθεί η αγωγή, ο δικαστής εφαρμόζει τους δικούς του κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου.

Άρθρο 61

Με την επιφύλαξη ευνοϊκότερων εθνικών διατάξεων, πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους και διώκονται για αδίκημα εξ αμελείας ενώπιον των ποινικών δικαστηρίων άλλου δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους, του οποίου δεν έχουν την ιθαγένεια, μπορούν να αναθέσουν την υπεράσπισή τους σε αρμόδια για το έργο αυτό πρόσωπα, ακόμη και αν δεν εμφανίζονται αυτοπροσώπως. Το δικαστήριο μπορεί ωστόσο να διατάξει την αυτοπρόσωπη εμφάνιση· σε περίπτωση μη εμφάνισης, η απόφαση που εκδίδεται επί της πολιτικής αγωγής, χωρίς το εν λόγω πρόσωπο να είχε τη δυνατότητα να αμυνθεί, μπορεί να μην αναγνωρισθεί ή να μην εκτελεσθεί στα άλλα δεσμευόμενα από την παρούσα σύμβαση κράτη.

Άρθρο 62

Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης, η έκφραση "δικαστήριο" περιλαμβάνει κάθε αρχή διορισμένη από δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος ως αρμόδια για τα θέματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας σύμβασης.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 63

1. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται μόνο στις αγωγές που ασκούνται καθώς και στα δημόσια έγγραφα που εκδίδονται μετά την έναρξη ισχύος του στο κράτος προέλευσης και, εφόσον ζητείται αναγνώριση ή εκτέλεση δικαστικής απόφασης ή δημοσίου εγγράφου, στο κράτος αναγνώρισης ή εκτέλεσης.

2. Εάν, ωστόσο, η αγωγή ασκήθηκε στο κράτος προέλευσης πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας σύμβασης, οι αποφάσεις που εξεδόθησαν μετά από την εν λόγω ημερομηνία αναγνωρίζονται και εκτελούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου ΙΙΙ:

(α) εάν η αγωγή ασκήθηκε στο κράτος μέλος προέλευσης μετά την έναρξη ισχύος της σύμβασης του Λουγκάνο της 16ης Σεπτεμβρίου 1988 τόσο στο κράτος προέλευσης όσο και στο κράτος αναγνώρισης ή εκτέλεσης·

(β) σε κάθε άλλη περίπτωση, εάν η διεθνής δικαιοδοσία θεμελιώθηκε σε κανόνες σύμφωνους είτε με διατάξεις του τίτλου ΙΙ είτε με σύμβαση που κατά την ημερομηνία άσκησης της αγωγής ίσχυε μεταξύ του κράτους προέλευσης και του αναγνώρισης ή εκτέλεσης.

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ (ΕΚ) αριθ. 44/2001 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Άρθρο 64

1. Η παρούσα σύμβαση δεν επηρεάζει την εφαρμογή εκ μέρους των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις και κάθε επελθούσας τροποποίησής του, της σύμβασης για τη διεθνή δικαιοδοσία και εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, η οποία υπεγράφη στις Βρυξέλλες στις 27 Σεπτεμβρίου 1968, και του πρωτοκόλλου για την ερμηνεία της σύμβασης αυτής από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το οποίο υπεγράφη στο Λουξεμβούργο στις 3 Ιουνίου 1971, όπως τροποποιήθηκαν από τις συμβάσεις προσχώρησης στην ανωτέρω σύμβαση και στο ανωτέρω πρωτόκολλο από τα προσχωρούντα κράτη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου της Δανίας για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις που υπεγράφη στις Βρυξέλλες στις 19 Οκτωβρίου 2005.

2. Ωστόσο, η παρούσα συμφωνία εφαρμόζεται οπωσδήποτε:

α) σε θέματα διεθνούς δικαιοδοσίας, όταν ο εναγόμενος έχει κατοικία στο έδαφος κράτους στο οποίο εφαρμόζεται η παρούσα σύμβαση, εξαιρουμένων των πράξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ή όταν τα άρθρα 22 ή 23 της παρούσας σύμβασης απονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια ενός τέτοιου κράτους·

β) σε περίπτωση εκκρεμοδικίας ή συνάφειας, όπως προβλέπεται στα άρθρα 27 και 28 της παρούσας σύμβασης, όταν έχουν κινηθεί διαδικασίες σε κράτος στο οποίο εφαρμόζεται η παρούσα σύμβαση, εξαιρουμένων των πράξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, και σε κράτος στο οποίο εφαρμόζεται η παρούσα σύμβαση καθώς και μια από τις πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1

γ) σε θέματα αναγνώρισης και εκτέλεσης, όταν είτε το κράτος προέλευσης είτε το κράτος αναγνώρισης ή εκτέλεσης δεν εφαρμόζει καμία από τις πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Επιπλέον των λόγων που προβλέπονται στον τίτλο ΙΙΙ, η αναγνώριση ή η εκτέλεση μπορεί να μην γίνει δεκτή αν η διεθνής δικαιοδοσία στην οποία βασίστηκε η απόφαση διαφέρει από εκείνη που απορρέει από την παρούσα σύμβαση και η αναγνώριση ή εκτέλεση επιδιώκεται κατά διαδίκου ο οποίος έχει κατοικία στο έδαφος κράτους στο οποίο εφαρμόζεται η παρούσα σύμβαση, εξαιρουμένων των πράξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, εκτός αν η απόφαση μπορεί να αναγνωριστεί ή εκτελεστεί βάσει οποιουδήποτε κανόνα δικαίου στο κράτος αναγνώρισης ή εκτέλεσης.

Άρθρο 65

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 63, παράγραφος 2, και των άρθρων 66 και 67, η παρούσα σύμβαση αντικαθιστά, μεταξύ των δεσμευομένων από αυτήν κρατών, τις μεταξύ δύο ή περισσότερων εξ αυτών συμβάσεις, οι οποίες καλύπτουν τα ίδια ζητήματα με την παρούσα σύμβαση. Αντικαθιστά, ιδιαίτερα, τις συμβάσεις που απαριθμούνται στο παράρτημα VII.

Άρθρο 66

1. Η συνθήκη και οι συμβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 65 εξακολουθούν να παράγουν αποτελέσματα στα θέματα στα οποία η παρούσα σύμβαση δεν εφαρμόζεται.

2. Εξακολουθούν να παράγουν αποτελέσματα ως προς τις αποφάσεις που εκδόθηκαν και τα έγγραφα που συντάχθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 67

1. Η παρούσα σύμβαση δεν θίγει τις συμβάσεις από τις οποίες δεσμεύονται τα συμβαλλόμενα μέρη και/ή τα δεσμευόμενα από την παρούσα σύμβαση κράτη και οι οποίες, σε ειδικά θέματα, ρυθμίζουν τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση ή την εκτέλεση αποφάσεων. Με την επιφύλαξη υποχρεώσεων που απορρέουν από άλλες συμφωνίες μεταξύ ορισμένων συμβαλλομένων μερών, η παρούσα σύμβαση δεν αποκλείει τη δυνατότητα των συμβαλλομένων μερών να συνάπτουν συμβάσεις αυτού του είδους.

2. Η παρούσα σύμβαση δεν αποκλείει τη δυνατότητα ενός δικαστηρίου κράτους το οποίο δεσμεύεται από την παρούσα σύμβαση και από σύμβαση σχετική με ειδικό θέμα να θεμελιώσει τη διεθνή δικαιοδοσία του σύμφωνα με την τελευταία αυτή σύμβαση, ακόμη και αν ο εναγόμενος κατοικεί στο έδαφος άλλου δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους που δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος αυτής της άλλης σύμβασης. Το επιληφθέν δικαστήριο εφαρμόζει, σε κάθε περίπτωση, το άρθρο 26 της παρούσας σύμβασης.

3. Οι αποφάσεις που εκδίδονται από δικαστήριο δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους κατά την άσκηση διεθνούς δικαιοδοσίας του βάσει σύμβασης σχετικής με ειδικό θέμα αναγνωρίζονται και εκτελούνται στα άλλα δεσμευόμενα από την παρούσα σύμβαση κράτη σύμφωνα με τον τίτλο της ΙΙΙ.

4. Επιπλέον των λόγων που προβλέπονται στον τίτλο ΙΙΙ, η αναγνώριση ή εκτέλεση μπορεί να μην γίνει δεκτή αν το κράτος αναγνώρισης ή εκτέλεσης δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος σε σύμβαση σχετική με ειδικό θέμα και το πρόσωπο κατά του οποίου επιδιώκεται η αναγνώριση ή η εκτέλεση έχει κατοικία στο κράτος αυτό ή αν το κράτος αναγνώρισης ή εκτέλεσης είναι κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και σε σχέση με συμβάσεις που πρέπει να συναφθούν από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, σε οποιοδήποτε από τα κράτη μέλη της, εκτός εάν η απόφαση μπορεί να αναγνωριστεί ή εκτελεστεί βάσει οποιουδήποτε άλλου κανόνος δικαίου στο κράτος αναγνώρισης ή εκτέλεσης.

5. Αν μια σύμβαση σχετική με ειδικό θέμα και της οποίας μέρη είναι το κράτος προέλευσης και το κράτος αναγνώρισης ή εκτέλεσης, καθορίζει τις προϋποθέσεις αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων, εφαρμόζονται οι προϋποθέσεις αυτές. Σε κάθε περίπτωση είναι δυνατή η εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας σύμβασης που αφορούν τη διαδικασία για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων.

Άρθρο 68

1. Η παρούσα σύμβαση δεν θίγει τις συμφωνίες με τις οποίες τα δεσμευόμενα από την παρούσα σύμβαση κράτη δεσμεύτηκαν, πριν την έναρξη ισχύος της παρούσας σύμβασης, να μην αναγνωρίζουν απόφαση εκδοθείσα σε άλλο δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος κατά εναγομένου που έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του σε τρίτη χώρα, όταν στην περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 4, η απόφαση δεν θεμελιώθηκε σε δικαιοδοσία του άρθρου 3, παράγραφος 2. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που απορρέουν από άλλες συμφωνίες που έχουν συναφθεί μεταξύ ορισμένων συμβαλλομένων μερών, η παρούσα σύμβαση δεν αποκλείει τη δυνατότητα των συμβαλλομένων μερών να συνάψουν συμφωνίες αυτού του είδους**.**

2. Πάντως, συμβαλλόμενο μέρος δεν μπορεί να δεσμευθεί έναντι τρίτου κράτους να μην αναγνωρίζει απόφαση που έχει εκδοθεί σε άλλο δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος από δικαστήριο του οποίου η διεθνής δικαιοδοσία θεμελιώνεται στην ύπαρξη στο κράτος αυτό περιουσιακών στοιχείων του εναγομένου ή στην κατάσχεση από τον ενάγοντα περιουσιακών στοιχείων που βρίσκονται εκεί:

(α) αν η αγωγή αφορά την κυριότητα ή τη νομή των περιουσιακών αυτών στοιχείων, έχει ως αίτημα την άδεια διάθεσής τους ή συνδέεται με άλλη επίδικη διαφορά αναφερόμενη σε αυτά, ή

(β) αν τα περιουσιακά στοιχεία συνιστούν την εγγύηση απαίτησης που αποτελεί το αντικείμενο της αγωγής.

ΤΙΤΛΟΣ VIII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 69

1. Η παρούσα σύμβαση ανοίγεται για υπογραφή από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, τη Δανία και τα κράτη τα οποία, κατά το άνοιγμα για υπογραφή, είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών.

2. Η σύμβαση υποβάλλεται για επικύρωση από τα υπογράφοντα κράτη. Τα έγγραφα επικύρωσης κατατίθενται στο ελβετικό ομοσπονδιακό συμβούλιο, το οποίο ενεργεί ως θεματοφύλακας της παρούσας σύμβασης.

3. Κατά την ημερομηνία της επικύρωσης, τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν να υποβάλουν τις δηλώσεις σύμφωνα με τα άρθρα I, II and III του πρωτοκόλλου αριθ. 1.

4. Η παρούσα σύμβαση αρχίζει να ισχύει την πρώτη μέρα του έκτου μήνα μετά την ημερομηνία κατά την οποία η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και ένα μέλος της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών καταθέτουν τα έγγραφά τους επικύρωσης.

5. Η σύμβαση παράγει αποτελέσματα έναντι κάθε άλλου κράτους που την υπογράφει την πρώτη ημέρα του τρίτου μήνα μετά την κατάθεση του εγγράφου του επικύρωσης.

6. Με την επιφύλαξη του άρθρου 3, παράγραφος 3, του πρωτοκόλλου αριθ. 2, η παρούσα σύμβαση αντικαθιστά, κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της σύμφωνα με τις παραγράφους 4 και 5, τη σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε

αστικές ή εμπορικές υποθέσεις που έγινε στο Λουγκάνο στις 16 Σεπτεμβρίου 1988. Κάθε αναφορά στη σύμβαση του Λουγκάνο του 1988, που γίνεται σε άλλες πράξεις, νοείται ως αναφορά στην παρούσα σύμβαση.

7. Στο μέτρο που πρόκειται για τις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των μη ευρωπαϊκών εδαφών που αναφέρονται στο άρθρο 70, παράγραφος 1, στοιχείο β), η παρούσα σύμβαση αντικαθιστά τη σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση των αποφάσεων, που υπεγράφη στις Βρυξέλλες στις 27 Σεπτεμβρίου 1968, και το πρωτόκολλο σχετικά με την ερμηνεία της συγκεκριμένης σύμβασης από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που υπεγράφη στο Λουξεμβούργο στις 3 Ιουνίου 1971, όπως τροποποιήθηκαν από τις συμβάσεις προσχώρησης στην εν λόγω σύμβαση και στο εν λόγω πρωτόκολλο από τα προσχωρούντα κράτη στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας σύμβασης έναντι των συγκεκριμένων εδαφών σύμφωνα με το άρθρο 73, παράγραφος 2.

Άρθρο 70

1. Μπορούν να προσχωρήσουν στην παρούσα σύμβαση, μετά την έναρξη ισχύος της:

(α) τα κράτη τα οποία, μετά το άνοιγμα για υπογραφή της παρούσας σύμβασης, γίνονται μέλη της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 71

(β) τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που ενεργούν για λογαριασμό ορισμένων μη ευρωπαϊκών εδαφών που αποτελούν μέρος της επικράτειάς τους ή των οποίων οι εξωτερικές σχέσεις υπάγονται στην αρμοδιότητά τους, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 71

(γ) οποιοδήποτε άλλο κράτος, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 72.

2. Τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 κράτη, τα οποία επιθυμούν να γίνουν συμβαλλόμενα μέρη της παρούσας σύμβασης, απευθύνουν την αίτησή τους στο θεματοφύλακα. Η αίτηση, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που ορίζονται στα άρθρα 71 και 72, συνοδεύεται από μετάφραση στα αγγλικά και στα γαλλικά.

Άρθρο 71

1. Κάθε κράτος προβλεπόμενο στο άρθρο 70, παράγραφος 1, στοιχεία α) και β), το οποίο επιθυμεί να καταστεί συμβαλλόμενο μέρος της παρούσας σύμβασης

(α) κοινοποιεί τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης·

(β) μπορεί να υποβάλει δηλώσεις σύμφωνα με τα άρθρα I και III του πρωτοκόλλου αριθ. 1.

2. Ο θεματοφύλακας διαβιβάζει όλες τις πληροφορίες που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 στα άλλα συμβαλλόμενα μέρη, πριν την κατάθεση του εγγράφου προσχώρησης από το συγκεκριμένο κράτος.

Άρθρο 72

1. Κάθε κράτος προβλεπόμενο στο άρθρο 70, παράγραφος 1, στοιχείο γ), το οποίο επιθυμεί να καταστεί συμβαλλόμενο μέρος της παρούσας σύμβασης

(α) κοινοποιεί τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης·

(β) μπορεί να υποβάλει δηλώσεις σύμφωνα με τα άρθρα I και III του πρωτοκόλλου αριθ. 1·και

(γ) παρέχει στο θεματοφύλακα πληροφορίες όσον αφορά:

(1) το δικαστικό του σύστημα, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με το διορισμό και την ανεξαρτησία των δικαστών·

(2) τις διατάξεις του εσωτερικού του δικαίου σχετικά με την πολιτική δικονομία και την εκτέλεση των αποφάσεων· και

(3) τις δικές του διατάξεις ιδιωτικού διεθνούς δικαίου σχετικά με την πολιτική δικονομία.

2. Ο θεματοφύλακας διαβιβάζει όλες τις πληροφορίες που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 στα άλλα συμβαλλόμενα κράτη, πριν να καλέσει κάθε ενδιαφερόμενο κράτος να προσχωρήσει στην παρούσα σύμβαση σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 4, ο θεματοφύλακας καλεί το ενδιαφερόμενο κράτος να προσχωρήσει μόνον εάν έχει επιτύχει την ομόφωνη συναίνεση των συμβαλλόμενων κρατών. Τα συμβαλλόμενα κράτη ενεργούν κατά τρόπον ώστε να δηλώσουν τη συναίνεσή τους το αργότερο εντός προθεσμίας ενός έτους από την πρόσκληση του θεματοφύλακα.

4. Η παρούσα σύμβαση παράγει αποτελέσματα μόνο στις σχέσεις μεταξύ του προσχωρούντος κράτους και των συμβαλλομένων κρατών που δεν έχουν προβάλει αντιρρήσεις στην προσχώρηση αυτή πριν από την πρώτη ημέρα του τρίτου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του εγγράφου προσχώρησης.

Άρθρο 73

1. Τα έγγραφα προσχώρησης κατατίθενται στον θεματοφύλακα.

2. Σε σχέση με ένα προσχωρούν κράτος που προβλέπεται στο άρθρο 70, η παρούσα σύμβαση αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του τρίτου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του εγγράφου προσχώρησης εκ μέρους του προσχωρούντος αυτού κράτους. Το προσχωρούν κράτος λογίζεται από την ημερομηνία αυτή ως συμβαλλόμενο μέρος στην παρούσα σύμβαση.

3. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος μπορεί να υποβάλει στον θεματοφύλακα ένα κείμενο της παρούσας σύμβασης στη γλώσσα του ή στις γλώσσες του, το οποίο θεωρείται αυθεντικό μόνο μετά από συμφωνία των συμβαλλομένων μερών σύμφωνα με το άρθρο 4 του πρωτοκόλλου αριθ. 2.

Άρθρο 74

1. Η παρούσα σύμβαση συνάπτεται για απεριόριστο χρονικό διάστημα.

2. Κάθε κράτος μέρος μπορεί, οποτεδήποτε, να καταγγείλει τη σύμβαση απευθύνοντας σχετική κοινοποίηση στον θεματοφύλακα.

3. Η καταγγελία αρχίζει να ισχύει στο τέλος του ημερολογιακού έτους που θα ακολουθήσει την εκπνοή χρονικού διαστήματος έξι μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησής της από τον θεματοφύλακα.

Άρθρο 75

Τα ακόλουθα προσαρτώνται στην παρούσα σύμβαση:

- πρωτόκολλο αριθ. 1, για ορισμένα ζητήματα διεθνούς δικαιοδοσίας, διαδικασίας και εκτέλεσης·

- πρωτόκολλο αριθ. 2, για την ομοιόμορφη ερμηνεία της σύμβασης και για τη μόνιμη επιτροπή·

- πρωτόκολλο αριθ. 3, για την εφαρμογή του άρθρου 67 της παρούσας σύμβασης·

- παραρτήματα I έως IV και παράρτημα VII, τα οποία περιλαμβάνουν πληροφορίες για την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης·

- παραρτήματα V και VI, τα οποία περιλαμβάνουν τις βεβαιώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 54, 58 και 57 της παρούσας σύμβασης·

- παράρτημα VIII, το οποίο περιλαμβάνει τις αυθεντικές γλώσσες που αναφέρονται στο άρθρο 79 της παρούσας σύμβασης· και

- παράρτημα IX, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου II του πρωτοκόλλου αριθ.1.

Τα πρωτόκολλα και τα παραρτήματα αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 76

Με την επιφύλαξη του άρθρου 77, κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να ζητήσει την αναθεώρηση της παρούσας σύμβασης. Προς το σκοπό αυτό, ο θεματοφύλακας συγκαλεί τη μόνιμη επιτροπή, όπως προβλέπεται στο άρθρο 4 του πρωτοκόλλου αριθ.2.

Άρθρο 77

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη κοινοποιούν στον θεματοφύλακα το κείμενο κάθε διάταξης του νόμου που τροποποιεί τους καταλόγους που παρατίθεται στα παραρτήματα I έως IV καθώς και κάθε διαγραφή από ή προσθήκη στον κατάλογο που παρατίθεται στο παράρτημα VII και την ημερομηνία έναρξης ισχύος τους. Αυτή η κοινοποίηση πραγματοποιείται εντός εύλογης προθεσμίας πριν από την έναρξη ισχύος της τροποποίησης και συνοδεύεται από μετάφραση στα αγγλικά και στα γαλλικά. Ο θεματοφύλακας προσαρμόζει ανάλογα τα σχετικά παραρτήματα, αφού προηγουμένως διαβουλευθεί με τη μόνιμη επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 4 του πρωτοκόλλου αριθ. 2. Προς το σκοπό αυτό, τα συμβαλλόμενα μέρη εξασφαλίζουν μετάφραση των προσαρμογών στις αντίστοιχες γλώσσες τους.

2. Κάθε τροποποίηση των παραρτημάτων V, VI, VIII και IX της παρούσας σύμβασης εγκρίνεται από τη μόνιμη επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 4 του πρωτοκόλλου αριθ. 2.

Άρθρο 78

1. Ο θεματοφύλακας κοινοποιεί στα συμβαλλόμενα μέρη:

(α) την κατάθεση κάθε εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης·

(β) τις ημερομηνίες έναρξης ισχύος της παρούσας σύμβασης έναντι των συμβαλλόμενων κρατών·

(γ) κάθε δήλωση που λαμβάνεται κατ' εφαρμογή των άρθρων I έως IV του πρωτοκόλλου αριθ. 1·

(δ) κάθε κοινοποίηση που γίνεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 74, παράγραφος 2, του άρθρου 77, παράγραφος 1, και του σημείου 4 του πρωτοκόλλου αριθ.3.

2. Αυτές οι κοινοποιήσεις συνοδεύονται από μεταφράσεις στα αγγλικά και στα γαλλικά.

Άρθρο 79

Η παρούσα σύμβαση συντάσσεται σε ένα και μόνο αντίτυπο στις γλώσσες που απαριθμούνται στο παράρτημα VIII. Όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Η σύμβαση κατατίθεται στα ελβετικά ομοσπονδιακά αρχεία. Το ελβετικό ομοσπονδιακό συμβούλιο διαβιβάζει κυρωμένο αντίγραφο σε κάθε συμβαλλόμενο μέρος.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΑΡΙΘ. 1 για ορισμένα ζητήματα διεθνούς δικαιοδοσίας, διαδικασίας και εκτέλεσης

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

Άρθρο I

1. Δικαστικά και εξώδικα έγγραφα που συντάσσονται στο έδαφος ενός δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους, τα οποία πρέπει να επιδοθούν σε πρόσωπα που βρίσκονται στο έδαφος άλλου δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους διαβιβάζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από τις συμβάσεις και συμφωνίες που ισχύουν μεταξύ των συγκεκριμένων κρατών.

2. Με την επιφύλαξη αντίθετης δήλωσης στον θεματοφύλακα του συμβαλλόμενου μέρους στην επικράτεια του οποίου πρέπει να γίνει η επίδοση, τα έγγραφα αυτά μπορούν επίσης να σταλούν απευθείας από τις αρμόδιες δημόσιες αρχές του κράτους όπου συντάσσονται στις αντίστοιχες αρχές του κράτους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ο παραλήπτης του εγγράφου. Στην περίπτωση αυτή, η αρμόδια αρχή του κράτους προέλευσης διαβιβάζει αντίγραφο της πράξης στην αντίστοιχη αρχή του κράτους προορισμού, η οποία είναι αρμόδια για να το παραδώσει στον παραλήπτη. Η παράδοση αυτή γίνεται σύμφωνα με τον τύπο που προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους προορισμού. Η παράδοση αποδεικνύεται με βεβαίωση που αποστέλλεται απευθείας στη δημόσια αρχή του κράτους προέλευσης.

3. Τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που δεσμεύονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 2000 ή από τη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου της Δανίας για την επίδοση και κοινοποίηση δικαστικών και εξωδίκων εγγράφων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, που υπεγράφη στις Βρυξέλλες στις 19 Οκτωβρίου 2005, εφαρμόζουν στις αμοιβαίες σχέσεις τους το συγκεκριμένο κανονισμό και τη συγκεκριμένη συμφωνία.

Άρθρο II

1. Η διεθνής δικαιοδοσία που προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 2, και στο άρθρο 11 για την προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή ή για άλλη προσεπίκληση δεν ισχύει πλήρως στα δεσμευόμενα από την παρούσα σύμβαση κράτη που προβλέπονται στο παράρτημα IX. Κάθε πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος άλλου δεσμευομένου από την παρούσα σύμβαση κράτους μπορεί να προσεπικληθεί ενώπιον των δικαστηρίων των συγκεκριμένων κρατών σύμφωνα με τους κανόνες που αναφέρονται στο παράτημα IX.

2. Κατά την ημερομηνία της επικύρωσης, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα μπορεί να δηλώσει ότι οι διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 6, παράγραφος 2, και στο άρθρο 11 δεν ισχύουν σε ορισμένα κράτη μέλη για να χορηγήσει πληροφορίες για τους εφαρμοστέους κανόνες.

3. Αποφάσεις που εκδίδονται στα άλλα δεσμευόμενα από την παρούσα σύμβαση κράτη δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος, ή του άρθρου 11 αναγνωρίζονται και εκτελούνται στα κράτη που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 σύμφωνα με τον τίτλο III. Αποτελέσματα που σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 παράγονται έναντι τρίτων από αποφάσεις εκδιδόμενες στα συγκεκριμένα κράτη αναγνωρίζονται και στα άλλα δεσμευόμενα από την παρούσα σύμβαση κράτη.

Άρθρο III

1. Η Ελβετία επιφυλάσσεται του δικαιώματος να δηλώσει κατά την επικύρωση ότι δεν θα εφαρμόζει το ακόλουθο τμήμα της διάταξης του άρθρου 34 παράγραφος 2:

«εκτός εάν ο εναγόμενος παρέλειψε να ασκήσει προσφυγή κατά της απόφασης ενώ μπορούσε να το πράξει».

Εάν η Ελβετία προβεί σε μια τέτοια δήλωση, τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη εφαρμόζουν την ίδια επιφύλαξη σε σχέση με αποφάσεις που εκδίδονται από τα δικαστήρια της Ελβετίας.

2. Τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν, σε σχέση με αποφάσεις που εκδίδονται σε προσχωρούν κράτος όπως προβλέπεται στο άρθρο 70 παράγραφος 1 στοιχείο γ), να διατηρήσουν με δήλωση:

(α) το αναφερόμενο στην παράγραφο 1 δικαίωμα, και

(β) το δικαίωμα που απονέμεται σε μια αναφερόμενη στο άρθρο 39 αρχή, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 41, να εξετάζει αυτεπάγγελτα το κατά πόσον υπάρχει λόγος άρνησης αναγνώρισης και εκτέλεσης της συγκεκριμένης απόφασης.

3. Εάν ένα συμβαλλόμενο μέρος έχει διατυπώσει μια τέτοια επιφύλαξη προς ένα προσχωρούν κράτος όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2, το συγκεκριμένο προσχωρούν κράτος μπορεί με δήλωση να επιφυλαχθεί του ίδιου δικαιώματος σε σχέση με αποφάσεις που εκδίδονται από τα δικαστήρια του συγκεκριμένου συμβαλλόμενου μέρους.

4. Εξαιρουμένης της επιφύλαξης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, οι δηλώσεις ισχύουν για περίοδο πέντε ετών ανανεώσιμη κατά τη λήξη της . Το συμβαλλόμενο μέρος ανακοινώνει την ανανέωση μιας δήλωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 το αργότερο έξι μήνες πριν από τη λήξη της περιόδου των πέντε ετών. Ένα προσχωρούν κράτος μπορεί να ανανεώσει τη δήλωσή του που γίνεται κατ' εφαρμογή της παραγράφου 3 μόνο μετά την ανανέωση της αντίστοιχης δήλωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 2.

Άρθρο IV

Οι δηλώσεις που αναφέρονται στο παρόν πρωτόκολλο μπορούν να ανακληθούν οποτεδήποτε με γνωστοποίηση στο θεματοφύλακα. Η γνωστοποίηση συνοδεύεται από μετάφραση στα αγγλικά και γαλλικά. Τα συμβαλλόμενα μέρη φροντίζουν για τις μεταφράσεις στις γλώσσες τους. Κάθε τέτοια ανάκληση αρχίζει να ισχύει από την πρώτη ημέρα του τρίτου μήνα μετά τη συγκεκριμένη γνωστοποίηση.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΑΡΙΘ. 2 για την ομοιόμορφη ερμηνεία της σύμβασης και για τη μόνιμη επιτροπή

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το άρθρο 75 της παρούσας σύμβασης,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι υφίσταται ουσιαστική σχέση μεταξύ της παρούσας σύμβασης, της σύμβασης του Λουγκάνο του 1988 και των πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 64 παράγραφος 1 της παρούσας σύμβασης,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έχει αρμοδιότητα να αποφαίνεται επί της ερμηνείας των διατάξεων των πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 64 παράγραφος 1 της παρούσας σύμβασης,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι η παρούσα σύμβαση καθίσταται μέρος των κοινοτικών κανόνων και ότι ως εκ τούτου το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έχει αρμοδιότητα να αποφαίνεται επί της ερμηνείας των διατάξεων της παρούσας σύμβασης όσον αφορά την εφαρμογή από τα δικαστήρια των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΠΙΓΝΩΣΗ των αποφάσεων που έχουν εκδοθεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την ερμηνεία των πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 64 παράγραφος 1, της παρούσας σύμβασης μέχρι την ημερομηνία της υπογραφής της και των αποφάσεων που εκδίδονται από τα δικαστήρια των συμβαλλομένων μερών στη σύμβαση του Λουγκάνο του 1988 σχετικά με αυτήν την τελευταία μέχρι την υπογραφή της παρούσας σύμβασης,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι η παράλληλη αναθεώρηση της σύμβασης των Βρυξελλών και εκείνης του Λουγκάνο του 1988, η οποία κατέληξε στη θέσπιση ενός αναθεωρημένου κειμένου για τις συγκεκριμένες συμβάσεις, βασίστηκε ουσιαστικά στις προαναφερόμενες αποφάσεις σχετικά με τις δύο προαναφερόμενες συμβάσεις,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι το αναθεωρημένο κείμενο της σύμβασης των Βρυξελλών ενσωματώθηκε, μετά την έναρξη ισχύος της συνθήκης του Άμστερνταμ, στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι αυτό το αναθεωρημένο κείμενο χρησίμευσε εξίσου σαν βάση για το κείμενο της παρούσας σύμβασης,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ, σεβόμενοι απόλυτα την ανεξαρτησία των δικαστηρίων να αποτρέψουν ερμηνευτικές αποκλίσεις και να καταλήξουν σε μια κατά το δυνατόν ομοιόμορφη ερμηνεία των διατάξεων της παρούσας σύμβασης καθώς και αυτών των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου που έχουν κατ'ουσία επαναληφθεί στην παρούσα σύμβασης και των πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 64 παράγραφος 1 της παρούσας σύμβασης,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

Άρθρο 1

1. Κάθε δικαστήριο που εφαρμόζει και ερμηνεύει την παρούσα σύμβαση λαμβάνει δεόντως υπόψη τις αρχές που ορίζονται από κάθε σχετική απόφαση εκδιδόμενη από τα δικαστήρια των δεσμευομένων από την παρούσα σύμβαση κρατών και από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων όσον αφορά τη/τις σχετική/ές διάταξη/εις και κάθε παρόμοια διάταξη της σύμβασης του Λουγκάνο του 1988 και των πράξεων που αναφέρονται το άρθρο 64 παράγραφος 1 της παρούσας σύμβασης.

2. Για τα δικαστήρια των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η υποχρέωση που ορίζεται στην παράγραφο 1 εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που υπέχουν έναντι του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων δυνάμει της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή τις συμφωνίες μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου της Δανίας για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπεγράφη στις Βρυξέλλες στις 19 Οκτωβρίου 2005**.**

Άρθρο 2

Κάθε δεσμευόμενο από την παρούσα σύμβαση κράτος, το οποίο δεν είναι κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, δικαιούται να υποβάλει υπόμνημα ή γραπτές παρατηρήσεις σύμφωνα με το άρθρο 23 του πρωτοκόλλου για τον οργανισμό του δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όταν ένα δικαστήριο κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας υποβάλει προδικαστικό ερώτημα σχετικά με την ερμηνεία της παρούσας σύμβασης ή των πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 64 παράγραφος 1 της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 3

1. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εγκαθιδρύει ένα σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με τις αποφάσεις που εκδίδονται κατ' εφαρμογή της παρούσας σύμβασης καθώς και εκείνες που εκδίδονται κατ' εφαρμογή της σύμβασης του Λουγκάνο του 1988 και των πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 64 παράγραφος 1, της παρούσας σύμβασης. Αυτό το σύστημα είναι προσβάσιμο στο κοινό και περιλαμβάνει τις αποφάσεις που εκδίδονται από τα δικαστήρια τελευταίου βαθμού και από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καθώς και τις ιδιαίτερα σημαντικές αποφάσεις που έχουν αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου και έχουν εκδοθεί κατ' εφαρμογή της παρούσας σύμβασης, της σύμβασης του Λουγκάνο του 1988 και των πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 64 παράγραφος 1 της παρούσας σύμβασης. Αυτές οι αποφάσεις ταξινομούνται και συνοδεύονται από σύνοψη.

Το συγκεκριμένο σύστημα προβλέπει τη διαβίβαση στην Κοινότητα, εκ μέρους των αρμοδίων αρχών των δεσμευομένων από την παρούσα σύμβαση κρατών, των προαναφερομένων αποφάσεων που εκδίδονται από τα δικαστήρια των συγκεκριμένων κρατών.

2. Μία επιλογή των αποφάσεων ιδιαίτερου ενδιαφέροντος για την καλή λειτουργία της παρούσας σύμβασης πραγματοποιείται από τον Γραμματέα του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ο οποίος παρουσιάζει την επιλεγείσα νομολογία κατά τη συνεδρίαση των εμπειρογνωμόνων σύμφωνα με το άρθρο 5 του παρόντος πρωτοκόλλου.

3. Μέχρις ότου οι Ευρωπαϊκές Κοινότητες να εγκαθιδρύσουν το σύστημα που προβλέπεται στην παράγραφο 1, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διατηρεί το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών που προβλέπεται από το πρωτόκολλο αριθ. 2 της σύμβασης του

Λουγκάνο του 1988 για τις αποφάσεις που εκδίδονται κατ' εφαρμογή της παρούσας σύμβασης και της σύμβασης του Λουγκάνο του 1988.

Άρθρο 4

1. Συνιστάται μόνιμη επιτροπή απαρτιζόμενη από αντιπροσώπους των συμβαλλομένων μερών.

2. Μετά από αίτημα συμβαλλόμενου μέρους, ο θεματοφύλακας της παρούσας σύμβασης συγκαλεί συνεδριάσεις της επιτροπής στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- διαβούλευση για τις σχέσεις μεταξύ της παρούσας σύμβασης και άλλων διεθνών πράξεων

- διαβούλευση για την εφαρμογή του άρθρου 67, συμπεριλαμβανομένων των σχεδίων προσχώρησης σε πράξεις όσον αφορά ιδιαίτερα ζητήματα όσον αφορά το άρθρο 67 παράγραφος 1, και των νομοθετικών προτάσεων σύμφωνα με το πρωτόκολλο αριθ. 3

- εξέταση των αιτήσεων προσχώρησης νέων κρατών. Ειδικότερα η επιτροπή μπορεί να θέτει στα προσχωρούντα κράτη που αναφέρονται στο άρθρο 70, παράγραφος 1, στοιχείο γ), ερωτήματα σχετικά με το δικαστικό τους σύστημα και την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Η επιτροπή μπορεί εξίσου να εξετάζει τις ενδεχόμενες προσαρμογές που πρέπει να επέλθουν στην παρούσα σύμβαση για να δοθεί η δυνατότητα εφαρμογής της στα προσχωρούντα κράτη

- αποδοχή νέων αυθεντικών γλωσσικών αποδόσεων σύμφωνα με το άρθρο 73 παράγραφος 3 της παρούσας σύμβασης και απαραίτητες τροποποιήσεις του παραρτήματος VIII

- διαβούλευση για την αναθεώρηση της παρούσας σύμβασης κατ' εαρμογή του άρθρου 76

- διαβούλευση για τις τροποιήσεις που πρέπει να επέλθουν στα παραρτήματα I έως IV και στο παράρτημα VII κατ' εφαρμογή του άρθρου 77, παράγραφος 1

- έγκριση τροποποιήσεων των παραρτημάτων V και VI σύμφωνα με το άρθρο 77, παράγραφος 2

- ανάκληση των επιφυλάξεων και των δηλώσεων των συμβαλλομένων μερών σύμφωνα με το πρωτόκολλο 1 και απαραίτητες τροποποιήσεις του παραρτήματος IX.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τους διαδικαστικούς κανόνες που αφορούν τη λειτουργία της και τη λήψη αποφάσεων. Οι συγκεκριμένοι κανόνες προβλέπουν τη δυνατότητα διεξαγωγής διαβουλεύσεων και τη λήψη αποφάσεων με γραπτή διαδικασία.

Άρθρο 5

1. Ο θεματοφύλακας μπορεί να συγκαλέσει, εφόσον είναι απαραίτητο, συνεδρίαση εμπειρογνωμόνων για να προβεί σε ανταλλαγή απόψεων για τη λειτουργία της παρούσας σύμβασης, ιδιαίτερα για την εξέλιξη της νομολογίας και τις νέες νομοθετικές διατάξεις που μπορούν να επηρεάσουν την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης.

2. Η συγκεκριμένη συνεδρίαση συγκεντρώνει εμπειρογνώμονες των συμβαλλομένων μερών, των δεσμευομένων από την παρούσα σύμβαση κρατών, του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών. Είναι ανοιχτή σε κάθε εμπειρογνώμονα του οποίου η παρουσία κρίνεται ενδεδειγμένη.

3. Κάθε πρόβλημα που έχει σχέση με τη λειτουργία της παρούσας σύμβασης μπορεί να υποβληθεί προς επίλυση στη μόνιμη επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 4 του παρόντος πρωτοκόλλου.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΑΡΙΘ. 3 για την εφαρμογή του άρθρου 67 της σύμβασης

ΤΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

1. Για τους σκοπούς της σύμβασης, διατάξεις οι οποίες, σε σχέση με ειδικά θέματα, ρυθμίζουν τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση ή την εκτέλεση αποφάσεων και οι οποίες περιλαμβάνονται ή θα περιληφθούν σε πράξεις των οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αντιμετωπίζονται κατά τον ίδιο τρόπο με τις συμβάσεις που αναφέρονται το άρθρο 67 παράγραφος.

2. Εάν, κατά την άποψη ενός εκ των συμβαλλομένων μερών, διάταξη που περιλαμβάνεται σε πρόταση πράξης των οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων δεν συμβιβάζεται με την παρούσα σύμβαση, τα συμβαλλόμενα μέρη προβλέπουν αμέσως την τροποποιήσή της σύμφωνα με το άρθρο 76, με την επιφύλαξη της εφαρμογής της διαδικασίας που προβλέπεται από το πρωτόκολλο αριθ. 2.

3. Όταν ένα ή περισσότερα των συμβαλλομένων μερών από κοινού ενσωματώνουν στο εθνικό τους δίκαιο ορισμένες ή όλες τις διατάξεις που περιλαμβάνονται σε πράξεις των οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, αυτές οι διατάξεις εθνικού δικαίου αντιμετωπίζονται κατά τον ίδιο τρόπο με τις συμβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 67, παράγραφος 1.

4. Τα συμβαλλόμενα μέρη κοινοποιούν στο θεματοφύλακα το κείμενο των διατάξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 3. Αυτές οι κοινοποιήσεις συνοδεύονται από μετάφραση στα αγγλικά και στα γαλλικά.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Οι εθνικοί κανόνες δικαιοδοσίας που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 και στο άρθρο 4 παράγραφος 2 της παρούσας σύμβασης είναι οι ακόλουθοι:

- στο Βέλγιο: τα άρθρα 5 έως 14 του νόμου της 16ης Ιουλίου 2004 για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο,

- στη Βουλγαρία: το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κώδικα ιδιωτικού διεθνούς δικαίου,

- στην Τσεχική Δημοκρατία: το άρθρο 86 του νόμου αριθ. 99/1963 Coll. σχετικά με τον κώδικα πολιτικής οικονομίας (*občanský soudní řád*), όπως τροποποιήθηκε,

- στη Δανία: το άρθρο 246, παράγραφοι 2 και 3 του νόμου περί διοίκησης της δικαιοσύνης (*Lov om rettens pleje*),

- στη Γερμανία: το άρθρο 23 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (*Zivilprozessordnung*),

- στην Εσθονία: η παράγραφος 86 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*),

- στην Ελλάδα: το άρθρο 40 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*),

- στη Γαλλία: τα άρθρα 14 και 15 του Αστικού Κώδικα (*Code civil*),

- στην Ισλανδία: το άρθρο 32 παράγραφος 4 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (*Lög um medferd einkamala nr. 91/1991*),

- στην Ιρλανδία: οι διατάξεις περί διεθνούς δικαιοδοσίας, η οποία θεμελιώνεται σε εισαγωγικό της δίκης έγγραφο επιδιδόμενο ή κοινοποιούμενο στον εναγόμενο που ευρίσκεται προσωρινώς στην Ιρλανδία,

- στην Ιταλία: τα άρθρα 3 και 4 του νόμου 218 της 31ης Μαΐου 1995,

- στην Κύπρο: το τμήμα 21 παράγραφος 2 του περί δικαστηρίων τροποποιηθέντος Νόμου αριθ. 14 του 1960,

- στη Λετονία: το τμήμα 27 και 28, και παράγραφοι 3, 5, 6 και 9 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (*Civilprocesa likums*),

- στη Λιθουανία: το άρθρο 31 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (*Civilinio proceso kodeksas*),

- στο Λουξεμβούργο: τα άρθρα 14 και 15 του Αστικού Κώδικα (*Code civil*),

- στην Ουγγαρία: το άρθρο 57 του Νομοθετικού Διατάγματος αριθ. 13 του 1979 για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο (*a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet*),

- στη Μάλτα: τα άρθρα 742, 743 και 744 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας – Κεφάλαιο 12 (*Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili - Kap. 12*) και το άρθρο 549 του Εμπορικού Κώδικα – Κεφάλαιο 13 (*Kodiċi tal-kummerċ - Kap. 13*),

- στη Νορβηγία: Το τμήμα 4-3 παράγραφος 2, δεύτερη φράση, του νόμου περί διαφορών (*tvisteloven*),

- στην Αυστρία: το άρθρο 99 του νόμου για τη δικαστική δικαιοδοσία (*Jurisdiktionsnorm*),

- στην Πολωνία: τα άρθρα 1103 και 1110 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (*Kodeks postępowania cywilnego*), στο μέτρο που θεμελιώνουν τη δικαιοδοσία στη διαμονή του εναγομένου στην Πολωνία, στην κατοχή απ' αυτόν τον τελευταίο ακινήτου ευρισκομένου στην Πολωνία ή στην κατοχή δικαιωμάτων κυριότητας στην Πολωνία, στο γεγονός ότι το αντικείμενο της διαφοράς βρίσκεται στην Πολωνία και στο γεγονός ότι ένας εκ των μερών είναι Πολωνός υπήκοος,

- στην Πορτογαλία: τα άρθρα 65 και 65 Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (*Código de Processo Civil*) και το άρθρο 11 του Κώδικα Εργατικής Δικονομίας (*Código de Processo de Trabalho*),

- στη Ρουμανία: τα άρθρα 148-157 του νόμου αριθ. 105/1992 σχετικά με τις σχέσεις ιδιωτικού διεθνούς δικαίου,

- στη Σλοβενία: το άρθρο 48, παράγραφος 2, του νόμου σχετικά με το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο και τη σχετική διαδικασία (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) σε συνδυασμό με το άρθρο 47, παράγραφος 2, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (*Zakon o pravdnem postopku*) και το άρθρο 58 του νόμου σχετικά με το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο σχετικά με τη διαδικασία (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) σε συνδυασμό με το άρθρο 59 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (*Zakon o pravdnem postopku*),

- στη Σλοβακία: τα άρθρα 37 έως 37ε του νόμου αριθ. 97/1963 σχετικά με το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο και τους σχετικούς κανόνες διαδικασίας,

- στην Ελβετία: οι κανόνες της κατά τόπου αρμοδιότητας σε θέματα μεσεγγύησης (*le for du lieu du séquestre/Gerichtsstand des Arrestortes/foro del luogo del sequestro*) κατά την έννοια του άρθρου 4 του ομοσπονδιακού νόμου για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο (*Bundesgesetz über das internationale Privatrecht/legge federale sul diritto internazionale privato*),

- στη Φινλανδία: η δεύτερη, τρίτη και τέταρτη πρόταση της πρώτης παραγράφου του τμήματος 1 του κεφαλαίου 10 του κώδικα πολιτικής δικονομίας (*oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken*)

- στη Σουηδία: η πρώτη πρόταση της πρώτης παραγράφου του τμήματος 3 του κεφαλαίου 10 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (*rättegångsbalken*).

- στο Ηνωμένο Βασίλειο: οι διατάξεις οι σχετικές με τη διεθνή δικαιοδοσία που θεμελιώνεται:

(α) σε εισαγωγικό έγγραφο της δίκης επιδιδόμενο σε εναγόμενο που βρίσκεται προσωρινά στο Ηνωμένο Βασίλειο, ή

(β) στην ύπαρξη στο Ηνωμένο Βασίλειο περιουσιακών στοιχείων του εναγομένου,

(γ) στην κατάσχεση από τον ενάγοντα περιουσιακών στοιχείων που ευρίσκονται στο Ηνωμένο Βασίλειο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Τα δικαστήρια ή οι αρμόδιες αρχές στα οποία υποβάλλονται οι αιτήσεις του άρθρου 39 της σύμβασης είναι τα ακόλουθα:

- στο Βέλγιο: "*Tribunal de première instance*", "*rechtbank van eerste aanleg*" ή "*erstinstanzliches Gericht*",

- στη Βουλγαρία: *"Софийски градски съд"*,

- στην Τσεχική Δημοκρατία: "*okresní soud*" ή "*soudní exekutor*",

- στη Δανία: *"byret"*,

- στη Γερμανία:

(α) ο πρόεδρος τμήματος του "*Landgericht*",

(β) συμβολαιογράφος κατά τη διαδικασία κήρυξης της εκτελεστότητας δημοσίου εγγράφου,

- στην Εσθονία: "*maakohus*",

- στην Ελλάδα: *"Μονομελές Πρωτοδικείο",*

- στην Ισπανία: *"Juzgado de Primera Instancia*",

- στη Γαλλία:

(α) *"greffier en chef du tribunal de grande instance*",

(β) *"président de la chambre départementale des notaires"* στην περίπτωση αίτησης κήρυξης της εκτελεστότητας συμβολαιογραφικής πράξης,

- στην Ιρλανδία: "*High Court*"

- στην Ισλανδία: *"heradsdomur"*,

- στην Ιταλία: *"corte d'appello"*,

- στην Κύπρο: *"Επαρχιακό Δικαστήριο"* ή στην περίπτωση απόφασης διατροφής "*Οικογενειακό Δικαστήριο*",

- στη Λετονία: "*rajona (pilsētas) tiesa*",

- στη Λιθουανία: "*Lietuvos apeliacinis teismas*",

- στο Λουξεμβούργο: πρόεδρος του "*tribunal d'arrondissement*",

- στην Ουγγαρία: "*megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság*", και στη Βουδαπέστη "*Budai Központi Kerületi Bíróság*",

- στη Μάλτα: "*Prim' Awla tal-Qorti Ċivili*" ή "*Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha*", ή, στην περίπτωση απόφασης διατροφής στο "*Reġistratur tal-Qorti*" μετά από διαβίβαση του "*Ministru responsabbli għall-Ġustizzja*",

- στις Κάτω Χώρες: *"voorzieningenrechter van de rechtbank"*,

- στη Νορβηγία: *"tingrett"*,

- στην Αυστρία: *"Bezirksgericht",*

- στην Πολωνία: *"sąd okręgowy",*

- στην Πορτογαλία: *"Tribunal de Comarca"*,

- στη Ρουμανία: *"Tribunal"*,

- στη Σλοβενία: *"okrožno sodišče"*,

- στη Σλοβακία: εφετείο, με τη μεσολάβηση του τοπικού δικαστηρίου του οποίου η απόφαση αποτελεί αντικείμενο προσφυγής,

- στην Ελβετία:

(α) αν πρόκειται για απόφαση που διατάσσει την καταβολή χρηματικού ποσού, *"juge de la mainlevée" /"Rechtsöffnungsrichter" /"giudice competente a pronunciare sul rigetto dell'opposizione",* στο πλαίσιο της διαδικασίας που διέπεται από τα άρθρα 80 και 81 του ομοσπονδιακού νόμου για τις διώξεις χρεών και πτωχεύσεων (*Loi fédérale sur la poursuite pour dettes et la faillite / Bundesgesetz über Schuldbetreibung und Konkurs / legge federale sulla esecuzione e sul fallimento).*

(β) αν πρόκειται για απόφαση που διατάσσει άλλη παροχή πέραν της καταβολής χρηματικού ποσού, αρμόδιος για την έκδοση εκτελεστού τίτλου δικαστής *"juge cantonal d'exequatur" compétent / zuständiger "kantonaler Vollstreckungsrichter" /"giudice cantonale" competente a pronunciare l'exequatur,*

- στη Φινλανδία: *"käräjäoikeus/ tingsrätt",*

- στη Σουηδία: *"Svea hovrätt",*

- στο Ηνωμένο Βασίλειο:

(α) στην Αγγλία και Ουαλία, "*High Court of Justice*", ή στην περίπτωση απόφασης διατροφής "*Magistrates' Court*" μετά από παραπομπή του "*Secretary of State*"·

(β) στη Σκωτία, "*Court of Session*", ή στην περίπτωση απόφασης διατροφής "*Sheriff Court*" μετά από παραπομπή του "*Secretary of State*"·

γ) στη Βόρειο Ιρλανδία, "*High Court of Justice*", ή στην περίπτωση απόφασης διατροφής "*Magistrates' Court*" μετά από παραπομπή του "*Secretary of State*"·

(δ) στο Γιβραλτάρ, "*Supreme Court of Gibraltar*", ή στην περίπτωση απόφασης διατροφής "*Magistrates' Court*" μετά από παραπομπή του "*Attorney General of Gibraltar*".

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Τα δικαστήρια ενώπιον των οποίων μπορούν να ασκηθούν τα ένδικα μέσα που προβλέπονται στο άρθρο 43, παράγραφος 2, της παρούσας συμβάσεις είναι τα ακόλουθα:

- στο Βέλγιο:

(α) όσον αφορά την προσφυγή του εναγομένου, *"tribunal de première instance"* ή *"rechtbank van eerste aanleg"* ή *"erstinstanzliche Gericht"*,

(β) όσον αφορά την προσφυγή του ενάγοντος: "*Cour d'appel*" ή "*Hof van beroep*"

- στη Βουλγαρία: *"Апелативен съд – София (Apelativen sud – Sofiya)"*,

- στην Τσεχική Δημοκρατία: εφετείο, με τη μεσολάβηση του τοπικού δικαστηρίου,

- στη Δανία: *"landsret"*,

- στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: αν δεν ανακαλύπτει κανείς κάλεσε *"Oberlandesgericht"*,

- στην Εσθονία: "*ringkonnakohus*",

- στην Ελλάδα: *"Εφετείο"*,

- στην Ισπανία: *"Juzgado de Primera Instancia"* το οποίο εξέδωσε την αμφισβητούμενη απόφαση, προκειμένου η "*Audiencia Provincial*" να αποφανθεί για την προσφυγή,

- στη Γαλλία:

(α) *"cour d'appel"* για τις αποφάσεις που κάνουν δεκτή την αίτηση,

(β) πρόεδρος του *"tribunal de grande instance"*, για τις αποφάσεις που απορρίπτουν την αίτηση,

- στην Ιρλανδία: "*High Court*"

- στην Ισλανδία: *"heradsdomur",*

- στην Ιταλία: "*corte d'appello*",

- στην Κύπρο: "*Επαρχιακό Δικαστήριο*" ή στην περίπτωση απόφασης διατροφής "*Οικογενειακό Δικαστήριο*",

- στη Λετονία: "*Apgabaltiesa*" με τη μεσολάβηση του "*rajona (pilsētas) tiesa",*

- στη Λιθουανία: *"Lietuvos apeliacinis teismas*",

- στο Λουξεμβούργο: "*Cour supérieure de justice*", ως δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο,

- στην Ουγγαρία: το τοπικό δικαστήριο που ευρίσκεται στην έδρα του ανώτερου δικαστηρίου (στη Βουδαπέστη, "*Budai Központi Kerületi Bírósághoz*")· η απόφαση σχετικά με την προσφυγή λαμβάνεται απο το ανώτερο δικαστήριο ("*Budapesten a Fővárosi Bíróság*")

- στη Μάλτα: το "*Qorti ta' l-Appell*", σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται για τις προσφυγές στον *Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili - Kap.12* ή, εάν πρόκειται για απόφαση διατροφής, με "*ċitazzjoni*" ενώπιον του "*Prim' Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha*",

- στις Κάτω Χώρες:

(α) για τον εναγόμενο: "*arrondissementsrechtbank*",

(β) για τον προσφεύγοντα: "*gerechtshof*",

- στη Νορβηγία: "*lagmannsrett*",

- στην Αυστρία: "*Landesgericht*" μέσω του *"Bezirksgericht*",

- στην Πολωνία: "*sąd apelacyjny"* μέσω του "*sąd okręgowy*",

- στην Πορτογαλία: αρμόδιο δικαστήριο είναι το "*Tribunal da Relação*". Σύμφωνα με την ισχύουσα εθνική νομοθεσία, οι προσφυγές υποβάλλονται μέσω αίτησης προς το δικαστήριο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση,

- στη Ρουμανία: *"Curte de Apel"*,

- στη Σλοβενία: "*okrožno sodišče*",

- στη Σλοβακία: "*okresný súd*",

- στην Ελβετία: "*tribunal cantonal /Kantonsgericht / tribunale cantonale",*

- στη Φινλανδία: "*hovioikeus / hovrätt*",

- στη Σουηδία: "*Svea hovrätt*",

- στο Ηνωμένο Βασίλειο:

(α) στην Αγγλία και Ουαλία, "*High Court of Justice*", ή σε περίπτωση απόφασης ως προς υποχρεώσεις διατροφής "*Magistrates' Court*" μετά από παραπομπή του "*Secretary of State*"·

(β) στη Σκωτία, "*Court of Session*", ή σε περίπτωση απόφασης ως προς υποχρεώσεις διατροφής "*Sheriff Court*" μετά από παραπομπή του "*Secretary of State*"·

(γ) στη Βόρειο Ιρλανδία, "*High Court of Justice*", ή σε περίπτωση απόφασης ως προς υποχρεώσεις διατροφής "*Magistrates' Court*" μετά από παραπομπή του "*Secretary of State*"·

(δ) στο Γιβραλτάρ, "*Supreme Court of Gibraltar*", ή σε περίπτωση απόφασης ως προς υποχρεώσεις διατροφής "*Magistrates' Court*" μετά από παραπομπή του "*Attorney General of Gibraltar*".

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Τα ένδικα μέσα που μπορούν να ασκηθούν δυνάμει του άρθρου 44 είναι τα ακόλουθα:

- στο Βέλγιο, στην Ελλάδα, στην Ισπανία, στη Γαλλία, στην Ιταλία, στο Λουξεμβούργο και στις Κάτω Χώρες, αναίρεση,

- στη Βουλγαρία: *"обжалване пред Върховния касационен съд (obzhalvane pred Vurhovnya kasatsionen sud)"*,

- στην Τσεχική Δημοκρατία: "*dovolání*" και "*žaloba pro zmatečnost*",

- στη Δανία: προσφυγή στο *"højesteret"*, μετά από εξουσιοδότηση του *"Procesbevillingsnævnet"*,

- στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: *"Rechtsbeschwerde"*,

- στην Εσθονία: "*kassatsioonikaebus*",

- στην Ιρλανδία: προσφυγή για νομικό ζήτημα στο "*Supreme Court*",

- στην Ισλανδία: προσφυγή στο *"Hæstiréttur"*,

- στην Κύπρο: προσφυγή στο *Supreme Court*,

- στη Λετονία: προσφυγή στο "*Augstākās tiesas Senāts*" μέσω του "*Apgabaltiesa",*

- στη Λιθουανία: προσφυγή στο *"Lietuvos Aukščiausiasis Teismas"*,

- στην Ουγγαρία: "*felülvizsgálati kérelem*",

- στη Μάλτα: δεν είναι δυνατή προσφυγή σε άλλο δικαστήριο· σε περίπτωση απόφασης διατροφής στο "*Qorti ta' l-Appell*" σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται για τις προσφυγές στον "*kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili - Kap. 12*",

- στη Νορβηγία: προσφυγή στο *"Hoyesteretts Ankeutvalg"* ή στο *"Hoyesterett"*,

- στην Αυστρία: *"Revisionsrekurs"*,

- στην Πολωνία: "*skarga kasacyjna*",

- στην Πορτογαλία: προσφυγή για νομικό ζήτημα,

- στη Ρουμανία: *"contestatie in anulare"* ή *"revizuire"*,

- στη Σλοβενία: προσφυγή στο "*Vrhovno sodišče Republike Slovenije*",

- στη Σλοβακία: "*dovolanie*",

- στην Ελβετία: *"recours devant le Tribunal fédéral"*/*"Beschwerde beim Bundesgericht"* / *"ricorso davanti al Tribunale federale"*,

- στη Φινλανδία: προσφυγή στο "*korkein oikeus/högsta domstolen*",

- στη Σουηδία: προσφυγή στο "*Högsta domstolen*",
- στο Ηνωμένο Βασίλειο: μια μόνη προσφυγή για νομικό ζήτημα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Βεβαίωση δυνάμει των άρθρων 54 και 58 της παρούσας σύμβασης για αποφάσεις και δικαστικούς συμβιβασμούς

1. Χώρα προέλευσης

2. Δικαστήριο ή αρμόδια αρχή που εκδίδει τη βεβαίωση

2.1. Ονοματεπώνυμο

2.2. Διεύθυνση

2.3. Τηλ./φαξ/ηλεκτρονική διεύθυνση

3. Δικαστήριο το οποίο εξέδωσε την απόφαση/ενέκρινε το δικαστικό συμβιβασμό*

3.1. Είδος του δικαστηρίου

3.2. Τόπος του δικαστηρίου

4. Απόφαση/δικαστικός συμβιβασμός*

4.1. Ημερομηνία

4.2. Αριθμός αναφοράς

4.3. Διάδικοι(3)

4.3.1. Όνομα(-τα) ενάγοντος(-ων)

4.3.2. Όνομα(-τα) εναγομένου(-ων)

4.3.3. Όνομα(-τα) τρίτου(-ων), εάν υπάρχουν

4.4. Ημερομηνία επίδοσης του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου σε περίπτωση που η απόφαση εξεδόθη ερήμην

4.5. Κείμενο της απόφασης/του δικαστικού συμβιβασμού* επισυναπτόμενο στην παρούσα βεβαίωση

5. Ονόματα διαδίκων στους οποίους χορηγήθηκε δικαστική αρωγή

Η απόφαση/δικαστικός συμβιβασμός* είναι εκτελεστή στο κράτος προέλευσης (άρθρα 38 και 58 του κανονισμού) κατά :

Ονομασία:

(Τόπος)..., ημερομηνία…

Υπογραφή ή/και σφραγίδα:

* Διαγράφεται η περιττή ένδειξη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Βεβαίωση δυνάμει του άρθρου 57 παράγραφος 4, της παρούσας σύμβασης για τα δημόσια έγγραφα

1. Χώρα προέλευσης

2. Δικαστήριο ή αρμόδια αρχή που εκδίδει τη βεβαίωση

2.1. Ονοματεπώνυμο

2.2. Διεύθυνση

2.3. Τηλ./φαξ/ηλεκτρονική διεύθυνση

3. Δημόσια αρχή που εξέδωσε το έγγραφο

3.1. Αρχή που ενέχεται στην έκδοση του δημοσίου εγγράφου (όπου χρειάζεται)

3.1.1. Όνομα και ιδιότητα της αρχής

3.1.2. Τόπος της αρχής

3.2. Αρχή που έχει καταχωρήσει το δημόσιο έγγραφο (όπου χρειάζεται)

3.2.1. Είδος της αρχής

3.2.2. Τόπος της αρχής

4. Δημόσια έγγραφα

4.1. Ονομασία του εγγράφου

4.2. Ημερομηνία

4.2.1. κατά την οποία εκδόθηκε το έγγραφο

4.2.2. εάν είναι διαφορετική: κατά την οποία καταχωρήθηκε το έγγραφο

4.3. Αριθμός αναφοράς

4.4. Μέρη που μνημονεύονται στο έγγραφο

4.4.1. Όνομα του πιστωτή

4.4.2. Όνομα του οφειλέτη

5. Κείμενο της εκτελεστέας παροχής όπως επισυνάπτεται στην παρούσα βεβαίωση

Το δημόσιο έγγραφο είναι εκτελεστό κατά του οφειλέτη στο κράτος προέλευσης (άρθρο 57 παράγραφος 1 της σύμβασης)

(Τόπος)....., ημερομηνία.....

Υπογραφή και/ή σφραγίδα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

Οι συμβάσεις που αντικαθίστανται σύμφωνα με το άρθρο 65 της παρούσας σύμβασης είναι κυρίως οι ακόλουθες:

- η συνθήκη μεταξύ της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και της Ισπανίας για την αμοιβαία εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Μαδρίτη στις 19 Νοεμβρίου 1896,

- η σύμβαση μεταξύ της Τσεχικής Δημοκρατίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων με πρόσθετο πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στη Βέρνη στις 21 Δεκεμβρίου 1926,

- η σύμβαση μεταξύ της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Γερμανικού Ράϊχ για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών και διαιτητικών αποφάσεων, που υπογράφηκε στη Βέρνη στις 2 Νοεμβρίου 1929,

- η σύμβαση μεταξύ της Δανίας, της Φινλανδίας, της Ισλανδίας, της Νορβηγίας και της Σουηδίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων, που υπογράφηκε στην Κοπεγχάγη στις 16 Μαρτίου 1932,

- η σύμβαση μεταξύ της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και της Ιταλίας για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 3 Ιανουαρίου 1933,

- η σύμβαση μεταξύ της Σουηδίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών και διαιτητικών αποφάσεων, που υπογράφηκε στη Στοκχόλμη στις 15 Ιανουαρίου 1936,

- η σύμβαση μεταξύ της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Βελγίου για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών και διαιτητικών αποφάσεων, που υπογράφηκε στη Βέρνη στις 29 Απριλίου 1959,

- η σύμβαση μεταξύ της Αυστρίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, που υπογράφηκε στη Βέρνη στις 16 Δεκεμβρίου 1960,

- η σύμβαση μεταξύ της Νορβηγίας και του Ηνωμένου Βασιλείου για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, που υπογράφηκε στο Λονδίνο στις 12 Ιουνίου 1961,

- η σύμβαση μεταξύ της Νορβηγίας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας για την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων και εκτελεστών εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στο Όσλο στις 17 Ιουνίου 1977

- η σύμβαση μεταξύ της Δανίας, της Φινλανδίας, της Ισλανδίας, της Νορβηγίας και της Σουηδίας για την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στην Κοπεγχάγη στις 11 Οκτωβρίου 1977,

- η σύμβαση μεταξύ της Νορβηγίας και της Αυστρίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 21 Μαΐου 1984.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

Οι αναφερόμενες στο άρθρο 79 της παρούσας σύμβασης γλώσσες είναι οι ακόλουθες: αγγλική, βουλγαρική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, εσθονική, ιρλανδική, ισλανδική, ισπανική, ιταλική, λετονική, λιθουανική, μαλτέζικη, νορβηγική, ολλανδική, ουγγρική, πολωνική, πορτογαλική, ρουμανική, σλοβακική, σλοβενική, σουηδική, τσεχική και φινλανδική.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IX

Τα κράτη και οι κανόνες που αναφέρονται στο άρθρο II του πρωτοκόλλου 1 είναι τα ακόλουθα:

- Γερμανία: άρθρα 68, 72, 73 και 74 του κώδικα πολιτικής δικονομίας (*Zivilprozeßordnung*),

- Αυστρία : άρθρο 21 του κώδικα πολιτικής δικονομίας (*Zivilprozeßordnung*) σχετικά με την ανακοίνωση δίκης,

- Ουγγαρία: άρθρα 58 έως 60 του κώδικα πολιτικής δικονομίας (*Polgári perrendtartás*) σχετικά με την ανακοίνωση δίκης,

- Ελβετία, όσον αφορά τα καντόνια των οποίων ο κώδικας πολιτικής δικονομίας δεν προβέπει την δικαιοδοσία που αναφέρεται στο άρθρο 6, παράγραφος 2, και στο άρθρο 11 της παρούσας σύμβασης: οι διατάξεις που αφορούν την ανακοίνωση δίκης του ισχύοντος κώδικα πολιτικής δικονομίας.

Για τη Δανία

Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα

Για την Ισλανδία

Για το Βασίλειο της Νορβηγίας

Για την Ελβετική Συνομοσπονδία